Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III—Nr. 183
Vineri 27 ianuarie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii din R. P. R.

Citiți în paginile a 2-a și a 3-a:
„Din experiența regiunii Galați în acțiunea de tarlalizare a terenurilor“

Campania agricolă de primăvară să ne găsească temeinic pregătiți!

Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cheamă oamenii muncii din agricultură să lupte cu abnegație pentru îndeplinirea sarcinilor privind creșterea considerabilă a producției agricole.

Pentru aceasta, este necesar să fie făcute toate pregătirile în vederea bunei desfășurări a muncilor agricole de primăvară — etapă hotărîtoare în lupta pentru obținerea unor recolte bogate. Se știe că în campania agricolă de primăvară va trebui efectuat într-un timp scurt un mare volum de lucrări. Vor trebui arate și semănate peste 6.000.000 ha. De aceea, în răstimpul care a rămas pînă la începerea lucrărilor în cîmp trebuie terminate toate pregătirile.

Experiența anilor trecuți a dovedit că un rol deosebit în buna desfășurare a muncilor agricole îl are pregătirea temeinică a parcului de mașini și tractoare. In momentul de față, lucrările de reparație a tractoarelor, mașinilor și uneltelor agricole se desfășoară într-un ritm nesatisfăcător. In regiunea Ploești, de exemplu, au fost reparate pînă mai zilele trecute abia 26,2 la sută din plugurile cu tracțiune animală, 17,4 la sută din semănători, 11,2 la sută din motoarele stabile și 29,4 la sută din tractoare. La unele S.M.T.-uri, cum sînt Odobeasca și Riioasa, regiunea București, Gura Idrici, regiunea Iași, și altele, pînă la 20 ianuarie 1956 nu fusese reparat nici un tractor, nici o mașină agricolă.

Conducerile S.M.T.-urilor, G.A.S.-urilor și centrelor mecanice au datoria să ia grabnice măsuri pentru intensificarea ritmului reparațiilor. Se cere S. M. T.-urilor și gospodăriilor de stat să lichideze grabnic lipsurile existente în organizarea muncii, să creeze condiții bune de lucru mecanizatorilor, să sprijine inițiativele acestora privind recondiționarea și confecționarea unor piese de schimb prin folosirea resurselor interne. Este necesar, de asemenea, să fie întărită disciplina în muncă, care în multe unități lasă de dorit, să fie îmbunătățite îndrumarea și controlul asupra executării lucrărilor de reparații, asigurîndu-se desfășurarea ritmică a acestora și buna lor calitate.

Organele agricole trebuie să urmărească îndeaproape felul cum se desfășoară munca de reparații în gospodăriile colective și la atelierele de reparat unelte din sate și comune și să aibă grijă ca acestea să fie aprovizionate cu cărbuni de forjă, piesele și materialele trebuincioase reparării uneltelor țăranilor muncitori.

Obținerea unor recolte sporite la toate culturile agricole este condiționată în mare măsură de folosirea semințelor de bună calitate, din soiurile raionate. Fiecare gospodărie agricolă de stat, gospodărie colectivă, întovărășire sau gospodărie individuală trebuie să-și procure din vreme cantitatea de sămînță necesară, s-o curățe și să-i facă proba de încolțire. Producătorii agricoli care au sămînță necorespunzătoare trebuie îndrumați s-o schimbe la bazele de recepție. In acest scop, gospodăriile de stat și colective care au în plus cantități de semințe recunoscute trebuie să le predea neîntîrziat bazelor de recepție în vederea schimbului. Pentru ca în primăvara aceasta să se însămînțeze numai sămînță de bună calitate, este necesar ca centrele de condiționat și tratat semințele, precum și laboratoarele de încercare a puterii de germinație a semințelor să fie organizate și înzestrate din timp cu utilajul necesar.

Practica a dovedit că folosirea seminței hibride de porumb poate aduce sporuri de recoltă pînă la 700-800 kg la ha. Gospodăriile agricole socialiste care au porumb hibrid sînt datoare să-l păstreze în bune condiții și să-l folosească în întregime la semănat în scopul măririi producției la hectar. De asemenea, cantitățile de sămînță hibridă ce le prisosesc trebuie să le dea neîntîrziat gospodăriilor agricole care au condiții asemănătoare de climă și sol.

In unele regiuni ale țării, cum sînt Ploești și Constanța, există porțiuni întinse de teren care permit executarea arăturilor în momentul de față. De aceea, o dată cu pregătirea utilajului agricol, a semințelor, o dată cu aprovizionarea cu îngrășăminte chimice și substanțe necesare combaterii dăunătorilor, trebuie continuate executarea arăturilor adînci și desțelenirile.

Lucrări importante sînt de executat în legumicultură, unde trebuie să se grăbească pregătirea răsadnițelor, a utilajului și procurarea semințelor necesare. In sectorul pomicol, trebuie continuate curățitul și omizitul pomilor, precum și stropirile de iarnă. Acțiunea de strîngere a omizilor trebuie dusă cu mai mare intensitate în regiunile Pitești, Suceava și Iași, unde pînă în prezent a fost curățat de omizi un număr foarte mic de pomi.

Paralel cu lucrările de pregătire a muncilor agricole de primăvară, o deosebită atenție trebuie dată desfășurării unei intense activități politice și organizatorice în scopul dezvoltării sectorului socialist cooperatist.

Mecanizatorii din S.M.T.-uri trebuie să intensifice în această perioadă munca de lămurire în rîndul țăranilor muncitori cu gospodării individuale pentru a-i convinge că este în interesul lor să-și unească pămîntul în tarlale întinse, formînd asociații simple, întovărășiri și gospodării colective pentru a folosi mai bine mijloacele mecanizate și metodele agrotehnice înaintate. Fiecare tehnician și inginer agronom din S.M.T., de la raioane, puncte agricole și comune are datoria să cunoască situația din fiecare sat, inițiativele țăranilor muncitori care se întrajutorează sau doresc să se asocieze spre a-și lucra pămîntul cu mijloace mecanizate, și să participe activ la lămurirea țăranilor muncitori și la sprijinirea lor organizatorică pentru ca începînd cu muncile agricole din primăvara acestui an diferitele forme de cooperare în producția agricolă să cuprindă mase cît mai largi de țărani muncitori.

Ca un rezultat pozitiv în munca de atragere a țăranilor muncitori pe făgașul agriculturii socialiste se poate da ca exemplu raionul Oltenița, regiunea București. Aici, datorită muncii de lămurire dusă în rîndul țăranilor cu gospodării individuale, în cursul lunii ianuarie au luat ființă 18 întovărășiri agricole.

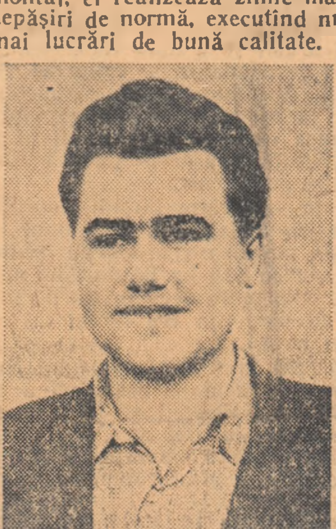
Se prevede o desprimăvărare timpurie. Să depunem toate eforturile pentru ca timpul favorabil din apropiata primăvară să ne găsească temeinic pregătiți!

Să reparăm din timp și bine întregul utilaj agricol!

Fruntași la lucrările de reparații

Comunistul CONSTANTIN DOBRE de la gospodăria agricolă de stat Buzău se află în fruntea întrecerii pentru terminarea reparării utilajului la timp și în cele mai bune condiții tehnice. Lucrînd după metoda pe ansamble, în cadrul postului de montaj, el realizează zilnic mari depășiri de normă, executînd numai lucrări de bună calitate.

In întrecerea socialistă cu mecanizatorul Gheorghe Popa, tovarășul IOAN DRAGHICI de la atelierul mecanic regional din Focșani și-a depășit zilnic norma cu peste 70 la sută. El și-a luat angajamentul ca pînă la 1 februarie să-și îndeplinească sarcinile ce-i revin în cadrul reparațiilor de iarnă.

DANIEL HAURELIUC, mecanic la G.A.S. Lugoj, regiunea Timișoara. Echipa de reparații pe care o conduce își depășește norma zilnică de lucru cu 80 la sută.

Folosesc pe scară largă resurse locale

In scopul reducerii prețului de cost al reparațiilor și pentru ca lucrările să se execute într-un ritm rapid, mecanizatorii de la S.M.T. Cobadin, regiunea Constanța, folosesc pe scară largă rezervele interne. Astfel, inginerul Erhan a construit un mic polizor pentru șlefuitul duzelor K. D.; mecanicul Ion Mihăilescu a reparat un strung vechi, care în prezent este folosit la lucrările de eboșat. Tot din resurse locale a fost construit un pod rulant pentru transportul pieselor grele și al motoarelor de la un post de lucru la altul etc.

Totodată, mecanizatorii din stațiune se preocupă să recondiționeze un mare număr de piese de schimb și organe de mașini, ca, de pildă, papuci de șenilă, pistoane vechi de cotă majorată prin strunjire etc.

La dinții uzați ai steluțelor de la tractoarele K. D. 35 se sudează plăci de oțel; șasiurile tractoarelor K. D. se recondiționează prin renituire, iar roțile de întindere se îmbucșează în ateliere. De asemenea, injectoarele și duzele se recondiționează prin împerechere. Mecanicii și tractoriștii de la S.M.T. Cobadin au reușit să confecționeze în atelierul stațiunii și o serie de piese de schimb mărunte, ca bolțuri pentru role, șuruburi pentru suport-rolă, închizători-capotă, diferite siguranțe, bucșe, șuruburi, piulițe și garnituri. In vederea confecționării acestor piese, lucrul strungarilor a fost organizat în două schimburi, de zi și de noapte.

Toate aceste realizări, cît și organizarea muncii după metoda pe ansamble au dus la o simțitoare reducere a prețului de cost al lucrărilor și la grăbirea ritmului reparațiilor.

— Depășim viteza zilnică de lucru cu cel puțin 15—25 la sută, ne-a spus tov. Gh. Țibuleac, directorul stațiunii. Mecanizatorii noștri și-au luat angajamentul să termine neapărat pînă la 15 februarie repararea întregului utilaj ce va fi folosit în campania agricolă de primăvară.

Avîntul cu care lucrează mecanizatorii din acest S.M.T. constituie o garanție că ei își vor îndeplini cu cinste acest angajament.

I. LEȘEANU

Inovații prețioase

Pe tov. Adam Petroiu, mecanicul șef al stațiunii de mașini și tractoare Alba din regiunea Hunedoara, l-a preocupat mult în timpul lucrărilor de reparații din iarna aceasta, problema înlocuirii pompei manuale la gresajul motorului. Gresarea cu ajutorul acestei pompe răpea pînă acum tractoriștilor cîte o oră prețioasă de lucru. Studiind cu atenție sistemul de ungere a tractorului, tov. Petroiu a reușit să realizeze o nouă pompă de gresaj, de la care a tras conducte la role, la axa principală, la roata de ghidaj și la alte organe de mașină. Prin presiunea produsă — ungerea putîndu-se face chiar în timpul funcționării motorului — valvolina este împinsă în conducte și astfel pătrunde la toate piesele ce trebuie unse.

Tractoriștii au primit cu mare bucurie această inovație. Cu ajutorul ei, timpul de ungere a fost redus, de la o oră, la numai 10 minute, iar economia de lubrifianți va fi de peste 50 la sută.

...In ziua de 10 ianuarie, cînd tov. Adam Petroiu a pus la punct pompa centrală pentru gresajul motorului, mecanicul Gheorghe Rusu din aceeași stațiune a terminat și el o inovație importantă. Este vorba despre înlocuirea garniturilor de cauciuc de la pompa de apă I.A.R. — care trebuiau schimbate foarte des — cu o garnitură confecționată din bronz și asbest. In felul acesta, garniturile nu vor mai trebui schimbate decît cu prilejul reparațiilor generale.

ION DRINCU

In cîteva rînduri

● Colectiviștii din comuna Fărcașele s-au pregătit temeinic în vederea executării în cele mai bune condiții a muncilor agricole de primăvară. Ei au revizuit și reparat în atelierele de fierărie ale gospodăriei toate plugurile, grapele și semănătorile pe care le vor folosi la însămînțări. De curînd, s-au reorganizat brigăzile și echipele de lucru, cărora li s-au repartizat inventarul agricol și sarcinile ce le revin în noul an de muncă.

● Buna aprovizionare cu piese de schimb a unităților agricole socialiste este în unele locuri stînjenită și de ușurința cu care conducerile unor întreprinderi au întocmit și înaintat tabelele cu necesarul de piese. Așa, de pildă, mecanicul șef al gospodăriei agricole de stat Brăila a cerut și a primit de la baza de aprovizionare Galați o cantitate de repere mult mai mare decît are trebuință unitatea sa. Acum, gospodăria de stat Brăila dispune de un important stoc supranormativ, în timp ce altor unități le lipsesc o serie de repere.

Raionul Costești în urmă cu pregătirile pentru muncile de primăvară

Invățînd din experiența anilor trecuți, țăranii muncitori din unele comune ale raionului Costești, regiunea Pitești, au început anul acesta din vreme pregătirile pentru campania agricolă de primăvară.

In comunele Izvoru, Bîrlogu, Costești și altele, pregătirea utilajului agricol, selecționarea semințelor și încercarea puterii lor de încolțire se desfășoară într-un ritm susținut. In comuna Izvoru, de pildă, pînă acum au și fost reparate toate cele 150 de pluguri și numeroase alte unelte agricole, s-au selecționat aproape 10 tone de orz și ovăz și s-au transportat la cîmp, pe locurile ce urmează să fie însămînțate în primăvară, peste 800 tone de gunoi de grajd. Prin grija tehnicianului agronom Constantin Dicu, șeful punctului agricol, în aceeași comună au fost organizate centrele necesare pentru încercarea puterii de încolțire a semințelor.

Un bun exemplu în ce privește pregătirea campaniei agricole de primăvară îl dau în acest raion și mecanizatorii de la S.M.T. Costești, care, organizîndu-și munca în cadrul a 10 posturi pe ansamble, sînt pe terminate cu repararea mașinilor și tractoarelor, precum și gospodăriile colective din comunele Stolnici și Strîmbeni.

Cu toate aceste succese, nu se poate spune că în raionul Costești acțiunea de pregătire a muncilor de primăvară se desfășoară într-un ritm corespunzător posibilităților. Este destul să arătăm că la 22 ianuarie, în cuprinsul raionului mai erau de reparat aproape 1.500 de pluguri cu tracțiune animală, un număr foarte mare de grape, 30 de semănători de cereale, 29 de semănători de porumb, 42 de trioare, 25 de vînturători etc.

Mult rămase în urmă cu pregătirile de primăvară sînt îndeosebi comunele Pădureți, Hîrșești și Ionești. In comuna Ionești, bunăoară, la 22 ianuarie, mai erau de reparat peste 100 de pluguri, 3 semănători de cereale, 4 trioare, 2 vînturători, 2 semănători de porumb și multe grape.

Intîrzierea pregătirilor de primăvară în această comună se datorește faptului că, atît tovarășii cu munci de răspundere de la sfatul popular comunal, cît și tehnicianul agronom lasă lucrurile să se desfășoare de la sine și nu duc o susținută muncă de îndrumare în rîndul țăranilor muncitori, spre a-i îndemna să-și repare uneltele agricole. Din această cauză, se lucrează numai la două din cele 5 centre de reparat unelte din comună.

In condiții necorespunzătoare se face în comuna Ionești și pregătirea semințelor. Cum o să știe țăranii muncitori să pregătească semințele așa cum prevăd regulile agrotehnice, cînd nici tov. Victor Militaru, șeful punctului agricol, nici agentul agricol, nu-i îndrumă în executarea acestei lucrări.

Cuvinte de laudă în privința reparațiilor utilajului nu se pot spune nici despre gospodăria de stat din comuna Stolnici, unde, din cauza slabei organizări a muncii și a neprocurării din timp a pieselor de schimb, mai sînt de reparat 6 tractoare, 9 trioare, 4 vînturători.

De lipsurile existente în raionul Costești în ce privește pregătirea campaniei de primăvară se face vinovată în primul rînd secția agricolă raională (ing. agronom șef Nicolae Dinu), care ține o slabă legătură cu terenul și chiar cu tehnicienii agronomi de la punctele agricole, neîndrumîndu-i și necontrolîndu-i în muncă.

Pînă la începerea muncilor de primăvară a mai rămas puțin timp. Organele agricole din raionul Costești și sfaturile populare comunale au datoria să desfășoare o susținută muncă de îndrumare pe teren, în vederea terminării la vreme a tuturor pregătirilor necesare bunei desfășurări a campaniei de primăvară. In acest scop, trebuie luate măsuri ca toate cele 118 centre de reparații și cele 117 centre de selecționat semințe din raion să funcționeze din plin și în bune condiții. De asemenea, va trebui desfășurată în toate comunele o largă muncă de lămurire pentru transportarea pe cîmp a unor cît mai mari cantități de gunoi de grajd.

O sarcină importantă revine și Uniunii raionale a cooperativelor de consum, care trebuie să acorde o deosebită atenție aprovizionării comunelor cu cărbuni de forjă și materiale fieroase necesare atelierelor de reparații. De asemenea, U.R.C.C. Costești trebuie să ia măsuri în vederea reparării în cel mai scurt timp a tuturor mașinilor și uneltelor agricole aparținînd centrelor de închiriat mașini.

In raionul Costești, există toate posibilitățile pentru lichidarea rămînerii în urmă și terminarea la timp a pregătirilor de primăvară. Organele agricole și toți cei ce muncesc pe ogoare au datoria să folosească din plin aceste posibilități, spre a putea desfășura cu deplin succes bătălia pentru prima recoltă a noului cincinal.

GHEORGHE BACIU

Candidații poporului nostru muncitor

Propunerile de candidați pentru alegerile de deputați în sfaturile populare, ce vor avea loc la 11 martie, au început de cîteva zile în întreaga țară. Ele se desfășoară sub semnul unui puternic entuziasm prin care oamenii muncii își manifestă dragostea și încrederea față de partid și guvern, adeziunea lor sinceră la politica justă a partidului și guvernului.

Poporul muncitor, — astăzi stăpîn deplin al țării lui, — strîns unit în jurul partidului și guvernului, luptă cu abnegație pentru înfăptuirea politicii partidului, politică ce slujește interesele vitale ale oamenilor muncii. De aceea, în toate adunările care au avut loc, vorbitorii au arătat că oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării sînt ferm hotărîți să muncească cu și mai mult elan pentru înfăptuirea măreţului program de construire a socialismului, elaborat de cel de al II-lea Congres al partidului.

Marile drepturi și libertăți de care se bucură azi oamenii muncii din patria noastră, profundul democratism al sistemului nostru electoral, asigură participarea largă a celor ce muncesc la conducerea treburilor obștești. Vremurile de altădată, cînd partidele politice ale burghezo-moșierimii se întreceau între ele care să fure mai mult din bugetul statului, lăsînd în paragină orașele și satele și condamnînd la foamete, boli și mizerie cumplită cea mai mare parte din populația țării, au apus pentru totdeauna.

Prin conducerea înțeleaptă a partidului, în numai un deceniu, poporul nostru s-a ridicat la o viață nouă înfloritoare și civilizată. In acest timp scurt în dezvoltarea istorică a unui popor, țara noastră a fost transformată dintr-o semicolonie subjugată de trusturile străine, într-o republică liberă și înfloritoare, cu o orînduire socială avansată.

Oamenii muncii din țara noastră își manifestă și cu acest prilej încrederea lor nestrămutată în politica partidului. Marile realizări obținute pînă acum în toate domeniile de activitate constituie pentru ei dovada cea mai grăitoare că această politică este justă. De aceea ei văd în comuniști pe cei mai dîrzi luptători pentru o viață mai bună, pentru progres și pace. Cu mare însuflețire oamenii muncii au propus candidați în alegerile pentru sfaturile populare pe conducătorii partidului și statului nostru democrat popular, în frunte cu tov. Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. Printre candidații propuși se găsesc oameni ai științei și artei ca acad. dr. C. I. Parhon, acad. Traian Săvulescu, acad. Mihail Sadoveanu, muncitori fruntași ca Ștefan Lungu, Erou al Muncii Socialiste, minerul Petru Boiceanu I de la întreprinderea minieră „Petre Gheorghe“, regiunea Baia-Mare, tehnicianul Petre Săftoiu de la fabrica „Electroputere“ Craiova, colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale, cum ar fi Filimon Iordache, președintele gospodăriei colective din comuna Pechea, regiunea Galați, Ananie Fodor, întovărășit fruntaș al recoltelor bogate din Bosanci, raionul Suceava, Aurica Munteanu, țărancă muncitoare cu gospodărie individuală din Urechești, raionul Adjud și alții.

Experiența anilor trecuți a arătat cu prisosință că sfaturile populare sînt cea mai minunată realizare în domeniul construcției noastre de stat. Cu prilejul adunărilor în care se fac propuneri de candidați, oamenii muncii dovedesc o conștiință cetățenească și politică ridicate. Ei își dau seama ce răspundere le revine atunci cînd propun candidații. De aceea, ei analizează pe larg activitatea celor propuși, sînt exigenți atunci cînd fac propuneri și veghează pentru ca printre candidați să nu se strecoare dușmani ai statului nostru democrat-popular, elemente străine de interesele poporului.

Făcînd bilanțul realizărilor obținute pînă acum, poporul muncitor din țara noastră se pregătește să întîmpine ziua de 11 martie — ziua cînd își va vota candidații propuși cu prilejul acestor adunări — cu noi realizări în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute în cel de al doilea plan cincinal.

VEȘTI DE LA CORESPONDENȚI

A primit Drapelul de gospodărie fruntașă pe regiune

Anul trecut, printre gospodăriile colective care au primit chemarea la întrecere pentru obținerea de recolte bogate, adresată tuturor gospodăriilor colective din regiunea Oradea de către colectiviștii din comuna Borș, s-a numărat și gospodăria colectivă „Drapelul Roșu“ din Salonta.

Răspunzînd acestei chemări, colectiviștii din Salonta s-au angajat ca, în 1955, să obțină o producție medie de 2.070 kg grîu la ha, 2.600 kg porumb boabe la ha, 1.860 kg orz la ha, iar la grădinărie o producție totală de 240.000 kg legume și zarzavaturi. Totodată, ei s-au angajat să obțină în medie 1.800 litri de lapte pe cap de vacă.

Colectiviștii din Salonta au reușit nu numai să-și îndeplinească, ci și să-și depășească aceste îndrăznețe angajamente. Astfel, ei au obținut o producție medie de 2.211 kg grîu la ha, 3.267 kg porumb boabe la ha, 2.216 kg orz la ha. Din grădină au recoltat 284.000 kg legume și zarzavat, iar producția medie de lapte a fost de 2.223 litri pe cap de vacă.

Pentru aceste frumoase realizări gospodăria colectivă Salonta a primit zilele acestea Drapelul de gospodărie colectivă fruntașă pe regiunea Oradea.

Marin Sandu

Ingrijesc livada de pruni, meri și peri

Invățînd la cercul agrotehnic din comună, cît și din propria lor experiență că buna îngrijire a livezilor în timpul iernii este o condiție importantă pentru obținerea unei recolte bogate de fructe, țăranii muncitori din comuna Crețești, raionul Huși, execută în aceste zile stropirile de iarnă la pruni, meri și peri. In acest scop, au fost formate două echipe: una condusă de tov. N. Popa, iar alta, de I. Hulubaru — amîndoi cursanți la cercul agrotehnic din comună. Fiecare echipă stropește zilnic cu „Selinon“ circa 50 de pomi, ferindu-i astfel din timp de atacul păduchelui de San Jose, al păduchelui țestos și al omizilor.

Filomela Mavru

Noi construcții prin autoimpunere

Ca și în celelalte regiuni ale țării, și în regiunea Suceava se schimbă an de an înfățișarea satelor. De pildă, nu de mult, țăranii muncitori individuali și colectiviști din satul Vînători, raionul Botoșani, și-au construit prin autoimpunere și muncă voluntară un frumos local pentru căminul cultural. Acesta cuprinde o sală mare de spectacole, o cabină pentru artiștii amatori, o cameră pentru bibliotecă și o altă sală încăpătoare destinată orelor de lectură.

Asemenea localuri de cămine culturale au mai fost construite și în comunele Vlădeni, Frumosu, Răuseni etc. Noul cămin cultural din Răuseni, raionul Trușești, are printre altele, un club, unde țăranii muncitori își petrec plăcut timpul liber, jucînd șah sau ascultînd la radio, și o sală pentru manifestări artistice cu o capacitate de peste 300 de locuri.

T. Godeanu

Insemnări

Cu caravana cinematografică la sate

— Nică! Nică! Safto! A venit moș Toma cu filmul!

In mijlocul uliței, Timoftei al Caliopei chiuia de bucurie și striga cît îl ținea gura. Ca să știe tot satul că el cel dintîi a văzut caravana cinematografică.

Timoftei e o mogîldeață de copil. Abia i se zăresc ochii de sub căciula lățoasă, îndesată pe frunte. Cu moș Toma, cum îi spune el operatorului ce însoțește caravana cinematografică, s-a împrietenit de mult. Nu-i de mirare. De fiecare dată, caravana aduce și cîte un film anume pentru cei mici.

Cît ai clipi, în jurul mașinii ceata de copii s-a strîns gălăgioasă.

— Nouă ne-ai adus film, moș Toma?

— Cum să nu, dragii moșului. V-am adus un film de toată frumusețea: „Lupul și cerbul...“

Tot satul a prins repede de veste că seara, la cămin, va fi film.

★

In sală s-a făcut întuneric. Pe ecran au apărut primele imagini ale filmului documentar agricol intitulat „Selecționarea sfeclei de zahăr“. Dacă lui Timoftei al Caliopei documentarul acesta nu-i prea spune mare lucru, în schimb, lui Aurel Timofte, cel care a scos 2.400 kg de sămînță de sfeclă de zahăr la ha, ca și lui Ion Gheller sau altor fruntași ai recoltelor bogate din sat, filmul le-a dat mult de gîndit.

Documentarul s-a terminat și în sală s-a aprins lumina. E o mică pauză. Ion Gheller s-a ridicat și și-a făcut loc lîngă Timofte:

— Ce zici, frate Aurel? Am rămas pe jos față de cei din film!

Ion Gheller a obținut în acest an 30.000 kg de sfeclă de zahăr la ha. Din filmul de astăzi a învățat ce are de făcut pentru ca la vară să dobîndească o recoltă și mai mare. Și va face așa.

...Din nou s-a stins lumina. Copiii au amuțit. Filmul „Lupul și cerbul“ li se adresează lor în primul rînd. Dar și cei mari au mult de învățat din el. „Lupul își schimbă părul, dar năravul ba“, le spune filmul. Cerbul naiv s-a încrezut în vorbele mieroase ale lupului. L-a scăpat și de la moarte, iar lupul, drept răsplată pentru binele ce i l-a făcut, a vrut să-l mănînce.

In continuare, a rulat filmul sovietic „Nunta cu zestre“. De astă dată, toți spectatorii urmăresc acțiunea cu interes, începînd de la mogîldeața de Timoftei și pînă la moș Gheorghe Bărbulan, în ale cărui plete nouăzeci de ierni au nins petale argintii.

Filmul vorbește despre viața îmbelșugată a colhoznicilor, despre situația demnă a femeii colhoznice. Hărnicia ei, aceasta este cea mai de preț zestre a tinerei fete colhoznice. Pe cît e de harnică, pe atît e și de bogată. Căci, în colhoz, fie bărbat, fie femeie, fiecare este răsplătit după munca lui. Iată de ce zestrea fetelor nu mai constituie de mult o problemă pentru colhoznici.

Filmul s-a terminat. Pe ulițele satului, cei patru sute de țărani muncitori care au asistat la spectacol se îndreaptă spre casele lor discutînd despre cele văzute. Ca de fiecare dată, din filmele aduse de caravana cinematografică au deslușit mai limpede măreția vremurilor pe care le trăiesc, au tras noi învățăminte pentru munca și lupta lor de zi cu zi.

GH. ROȘU

DIN EXPERIENȚA REGIUNII GALAȚI

Faptele, cel mai puternic îndemn

Stațiunea de mașini și tractoare Făurei se numără printre primele S.M.T.-uri înființate în regiunea Galați. In perioada cînd s-au pus temeliile S.M.T.-ului nostru, într-o serie de comune ca Găiseanca și altele, țăranii muncitori, la îndemnul organizațiilor de bază ale partidului, își tarlalizaseră o parte din terenuri. Faptul acesta ne-a bucurat foarte mult, deoarece ne-am dat seama că prin desființarea haturilor între mai multe terenuri învecinate și alcătuirea de tarlale, se creează condiții deosebit de prielnice pentru folosirea cu randament sporit a tractoarelor și mașinilor agricole. In cele mai multe comune, însă, tractoriștii continuau să lucreze pe ogoarele răzlețite ale țăranilor muncitori individuali, ceea ce făcea ca utilajul agricol al S.M.T.-ului să nu poată fi utilizat cu întreaga sa capacitate de lucru.

In aceste împrejurări, în fața S.M.T.-ului s-a pus sarcina de a da o largă contribuție la îndrumarea și sprijinirea țăranilor muncitori de a-și organiza pămîntul în tarlale întinse, fără haturi, astfel încît utilajul agricol să fie folosit cu cît mai mare randament. Pentru rezolvarea acestei probleme, conducerea stațiunii, sprijinită și îndrumată de organizația de partid, și-a alcătuit un plan concret de acțiune, plan care a fost prelucrat cu toți mecanizatorii stațiunii. Cu acest prilej, s-a arătat fiecăruia că este în interesul stațiunii și al fiecărui mecanizator în parte de a lupta pentru a convinge pe țăranii muncitori să-și unească pămîntul în tarlale, fiindcă în felul acesta munca cu mașinile și tractoarele se va desfășura mult mai bine, iar stațiunea își va îndeplini rolul său politic, acela de a participa activ la atragerea țăranilor muncitori pe drumul agriculturii socialiste.

In cursul toamnei și al iernii care au urmat, o dată cu acțiunea de încheiere a contractelor de lucrări pentru anul 1949, agronomii și șefii de brigadă din S.M.T.-ul nostru au desfășurat o largă acțiune de lămurire a țăranilor muncitori, arătîndu-le avantajele mari ce le pot avea dacă renunță la haturi și folosesc pe tarlale întinse tractoarele și mașinile S.M.T.-ului.

Cred că un aspect pozitiv al muncii noastre în această problemă e acela că am urmărit cu perseverență acțiunea începută. La sfîrșitul fiecărei decade, o dată cu analizarea modului în care se realiza planul de lucrări al S.M.T.-ului, analizam și contribuția dată de S.M.T.-ul nostru în acțiunea de tarlalizare și măsurile luate pentru îmbunătățirea muncii.

Prin străduința depusă de a-și îndeplini cît mai bine sarcinile ce le reveneau în fiecare campanie agricolă, mecanizatorii stațiunii au adus o contribuție însemnată în acțiunea de tarlalizare. Convinși de faptul că numai făcînd lucrări de bună calitate pe terenurile țăranilor muncitori aceștia își pot da și mai bine seama de foloasele muncii făcute cu mașinile și tractoarele pe tarlale mari, fără haturi, tractoriștii S.M.T.-ului au depus eforturi pentru a-și face pe deplin datoria.

Și, într-adevăr, faptele s-au dovedit cel mai bun argument. In vara anului 1949, de pildă, cînd au văzut sporurile mari de recoltă obținute de țăranii muncitori din comuna Strîmbeni, ale căror terenuri fuseseră tarlalizate și lucrate cu mașinile și tractoarele, țăranii muncitori din comuna C. A. Rosetti au cerut S.M.T.-ului să-i sprijine ca și în comuna lor să se facă tarlalizarea terenurilor.

Despre importanța pe care o are calitatea lucrărilor executate de S.M.T. pentru convingerea țăranilor muncitori de a-și uni loturile de pămînt răzlețite în tarlale și a le lucra cu mașinile și tractoarele statului vorbește cu putere și următorul exemplu. In primăvara anului 1949, cînd o brigadă de tractoare din stațiunea noastră a mers în comuna Surdila-Greci să execute lucrări pentru însămînțări, o parte din țăranii muncitori de aici, influențați de chiaburi, au anunțat că renunță să-și mai lucreze terenul cu tractoarele pe motiv că tarlalizarea le-ar bătători locul. In schimb, ei au propus tractoriștilor, pentru experiență, să le are un teren care era socotit de localnici ca neproductiv. Tractoriștii au acceptat și lucrat terenul respectiv cu multă grijă. Ei au arat locul de-a curmezișul haturilor, l-au grăpat și pregătit bine pentru însămînțări. In cursul vegetației culturilor, agronomii de la S.M.T. i-au îndrumat pe țăranii muncitori să facă la timp lucrările de întreținere. Toamna, la cules, de pe acest teren țăranii muncitori au scos recolte mult mai mari decît de pe terenurile socotite de ei ca fiind cele mai bune și care nu fuseseră lucrate cu tractoarele.

Faptul acesta și munca politică desfășurată de organizația de partid au făcut ca aproape întreaga comună să treacă la tarlalizarea ogoarelor pentru a le lucra cu tractoarele și mașinile agricole.

In prezent, tarlalizarea este înfăptuită în toate comunele din raza de activitate a S.M.T.-ului.

Faptul că țăranii muncitori au renunțat la haturi și au folosit mijloace moderne în lucrarea pămîntului a contribuit mult la convingerea lor de a trece la alcătuirea de gospodării agricole colective și întovărășiri agricole. Acum, S.M.T.-ul nostru deservește gospodăriile colective, întovărășirile agricole și pe țăranii muncitori din 9 comune și 15 sate, pe care îi sprijină să-și sporească necontenit producția agricolă.

STEFAN LUCA
directorul S.M.T. Făurei raionul Filimon Sîrbu

Munca politică — chezășie a succesului

Dacă cineva, întors după 8 ani pe meleagurile noastre, ar revedea cîmpul comunei Valea Cînepii, ar avea toate motivele să nu-l mai recunoască. In locul numeroaselor ogoare acoperite cu diferite culturi, ar întîlni sole de sute de hectare pe care țăranii muncitori cultivă grîu, porumb, sfeclă de zahăr etc.

De pe aceste terenuri întinse, lucrate după metode agrotehnice și cu mașinile și tractoarele S.M.T.-ului, țăranii muncitori obțin în fiecare an recolte cu mult mai mari decît în trecut.

In comuna noastră, tarlalizarea a fost înfăptuită încă din 1949—1951. In această acțiune, organizația noastră de bază a adus o contribuție importantă. Noi ne-am desfășurat activitatea pe baza unui plan de muncă bine întocmit, în urma studierii experienței dobîndite în această privință de organizațiile de bază din comunele învecinate Osmanu, Gropeni și altele, unde țăranii muncitori își tarlalizaseră terenurile. In alcătuirea planului, ca și în întreaga desfășurare a muncii, am primit un sprijin serios din partea activiștilor de la fostele comitete județean și de plasă.

In acea vreme, la noi în comună, existau destui țărani muncitori care nu aveau atelajele necesare lucrării în bune condiții a pămîntului. Mulți dintre ei erau nevoiți să împrumute aceste atelaje de la chiaburi, care în schimb îi exploatau fără milă. La întocmirea planului, biroul organizației de bază a ținut seama de această situație și și-a propus ca prim obiectiv al muncii sale organizarea unei asociații simple de producție în scopul folosirii mașinilor și tractoarelor S.M.T.-ului.

Discutînd acest plan cu membrii de partid, aceștia l-au aprobat și chiar atunci, cei mai mulți dintre ei au consimțit să intre în asociație. Curînd după aceea, au fost organizate echipe alcătuite din membri de partid, membri ai comitetului provizoriu al sfatului popular al comunei, la care s-au alăturat agronomi și mecanizatori de la S. M. T. Aceste echipe, repartizate pe sectoare în cadrul comunei, au început munca de convingere a țăranilor muncitori pentru a-și tarlaliza terenurile.

Bune rezultate a dat acțiunea întreprinsă de comuniști de a-și lămuri în primul rînd rudele, prietenii și vecinii să vină în asociație, îndrumîndu-i în același timp ca, la rîndul lor, să lămurească și ei pe alți țărani muncitori de a veni alături de noi. Comunistul Gheorghe Cojocaru i-a convins pe țăranii muncitori Ștefan Dobre, Nicolae Antonescu, Petre Cheleș și pe alții să intre în asociație cu întreg pămîntul ce-l aveau. Cu fiecare zi creștea numărul țăranilor muncitori care se hotărau să-și tarlalizeze terenul. Dar fiecare izbîndă a noastră provoca în rîndul chiaburilor ca alde Gheorghe Mircioiu, Nae Frîncu, Radu Mormocea și alții, o tot mai mare împotrivire. Dacă în alți ani, chiaburii îi amenințau pe țăranii muncitori lipsiți de mijloace de lucru că nu le vor mai împrumuta atelajele, de data aceasta ei și-au schimbat tactica. Acum, chiaburii veneau și ofereau țăranilor muncitori atelajele, numai ca aceștia să nu-și lucreze pămîntul cu tractoarele S.M.T.-ului. Așa s-au petrecut lucrurile, de pildă, cu țăranii muncitori Gheorghe Pîrlitu și Ștefan Bălan, cărora chiaburii le promiteau că-i vor ajuta cu atelaje, numai să nu intre în asociație. Primind sarcina de a-i smulge pe Gheorghe Pîrlitu și Ștefan Bălan de sub influența chiaburilor și de a-i atrage în asociație, comunistul Gheorghe Bălan s-a ocupat de ei zile de-a rîndul, arătîndu-le foloasele mari ce le vor avea dacă își vor tarlaliza terenul și vor intra în asociație. Pînă la urmă, cei doi țărani muncitori au venit alături de noi.

Ca urmare a muncii de lămurire desfășurată în cursul toamnei anului 1949, aproape 100 de țărani muncitori au consimțit să-și tarlalizeze pămînturile pentru a le lucra cu mijloace mecanizate.

O dată cu strîngerea primei recolte de pe terenurile tarlalizate și lucrate cu tractoarele și mașinile statului, recoltă care a depășit cu 300—400 kg de grîu la hectar producția obținută de ceilalți țărani muncitori, munca pentru înfăptuirea completă a tarlalizării în comuna noastră a putut fi dusă cu și mai mult succes. Țăranii muncitori s-au putut convinge cu proprii lor ochi de adevărul cuprins în cuvintele comuniștilor. In 1951, întreg terenul comunei noastre, peste 2.500 ha, a putut fi tarlalizat.

De atunci, au trecut cîțiva ani. In răstimpul acesta, organizația noastră de bază a continuat acțiunea începută, îndrumînd pe țăranii muncitori să pășească spre forme mai înaintate de cooperare în producția agricolă. In prezent, în comuna noastră există o gospodărie agricolă colectivă, care cuprinde un număr de 220 de membri și o întovărășire agricolă cu aproape 50 de membri. Și mulți dintre membrii fostei asociații din comuna noastră sînt astăzi colectiviști și întovărășiți de frunte.

MANEA LEU
secretar al organizației de bază P.M.R. din com. Valea Cînepii, raionul Brăila

„In multe comune țăranii muncitori au desființat haturile între mai multe terenuri învecinate, alcătuind tarlale pentru a contracta cu S.M.T.-ul lucrări agricole pe suprafețe unite.

Deosebit de instructivă în această privință este experiența din regiunea Galați.

Incă în anii 1947-1948, datorită muncii politice depuse de organizațiile de partid, o parte din țăranii muncitori din raioanele Bujoru, Galați, Filimon Sîrbu, Călmățui au desființat haturile și au constituit tarlale pentru a folosi tractoarele și mașinile agricole ale S.M.T.-ului. Incă din primul an, ei au obținut recolte mult mai mari decît înainte, deoarece suprafețele întinse ale tarlalelor au făcut cu putință să se lucreze mai spornic, cu mașini și tractoare; s-au putut aplica metode agrotehnice avansate, iar prin desființarea haturilor fiecare țăran muncitor a cîștigat o suprafață de teren care i-a adus, de asemenea, un plus de recoltă. In același timp, datorită faptului că pe terenurile în pantă s-a arat numai pe curba de nivel, a fost oprit, în mare măsură, procesul dăunător de eroziune a solului.

Experiența tarlalizării din regiunea Galați și a asocierii țăranilor muncitori pentru a lucra în comun pămîntul, cu mașinile și tractoarele statului, merită a fi studiată și răspîndită în toate regiunile, potrivit cu particularitățile fiecăreia din ele".

(Din „Raportul de activitate al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn la Congresul al II-lea al partidului")

Tarlalizarea, formă de asociere larg accesibilă țăranilor muncitori

GH. CODRU
secretar al comitetului regional P.M.R. Galați

Incă cu mulți ani în urmă, țăranii muncitori din unele sate ale regiunii noastre foloseau un sistem de rotație a culturilor de doi ani și anume: pe locurile dintr-o parte a satului cultivau numai prășitoare, iar pe locurile din cealaltă parte, numai cereale păioase. In anul următor prășitoarele erau rînduite pe locurile ce fuseseră cultivate cu păioase, iar acestea din urmă erau semănate pe terenurile care fuseseră ocupate de prășitoare. Pe terenurile cultivate cu aceeași plantă, haturile aproape nici nu se observau.

Sistemul acesta de cultivare a plantelor era practicat cu deosebire în comunele Scorțaru Vechi, Pechea, Oprișenești, Perișoru, Osmanu și în altele. El era folosit pentru că dădea posibilitate țăranilor muncitori să aibă suprafețe întinse de miriște pentru pășunatul vitelor în timpul verii și pentru că ușura paza cîmpului. Acest sistem aducea o oarecare contribuție și la sporirea recoltelor, deoarece secătuia în mai mică măsură pămîntul decît monocultura.

Organele și organizațiile de partid și de stat și inginerii agronomi, observînd această inițiativă a țăranilor muncitori și studiind-o, și-au dat seama că sistemul de cultivare a plantelor în tarlale poate fi îmbunătățit, popularizat și extins în multe alte sate. Experiența le dovedise că pe această cale pămîntul poate fi folosit mai complet și mai rațional, că țăranii muncitori, întrajutorîndu-se în muncă, sînt în stare să smulgă pămîntului recolte mai bogate. De aceea, în toamna anului 1947, comitetele județene de partid de pe atunci au trimis în satele și comunele unde se folosea acest sistem de cultivare a plantelor activiști de partid care să ajute pe țăranii muncitori să-și îmbunătățească felul de lucru. Organizațiile de bază de la sate, organele locale de stat și inginerii agronomi au fost îndrumați să desfășoare în rîndurile țăranilor muncitori o intensă și stăruitoare muncă de lămurire spre a-i convinge de foloasele pe care le pot dobîndi prin lucrarea pămîntului în tarlale mari.

In această acțiune, activiștii de partid au ținut seamă de condițiile concrete economice și naturale din fiecare sat în parte. In urma studierii temeinice a condițiilor specifice și a practicii localnicilor și avînd consimțămîntul țăranilor muncitori, activiștii de partid, cu sprijinul puternic al organelor locale de stat și al inginerilor agronomi, au întocmit planul de lucru pentru o mai bună cultivare a terenului. La început, s-au făcut în diferite puncte din moșia satului tarlale mai mici, de cca. 60—80 ha. Repartizarea țăranilor muncitori în tarlalele respective s-a făcut prin schimb voluntar, pe bază de interese comune (prietenie, rudenie, vecinătate) și după cum conveneau asupra calității terenului și așezării lui față de sat, fiecare producător păstrîndu-și dreptul de proprietate asupra terenului ce i s-a repartizat.

In timpul iernii 1947—1948, organele de partid, de stat și agricole au intensificat munca de lămurire și îndrumare în scopul îmbunătățirii și extinderii sistemului de tarlalizare. Rolul și necesitatea tarlalizării au fost discutate și popularizate pe larg în adunări populare organizate la căminele culturale, prin conferințe pe teme agrotehnice ținute de inginerii agronomi, prin convorbiri ale agitatorilor cu grupuri de țărani muncitori. Faptul că statul începuse să pună la îndemîna țăranilor muncitori prin S.M.T.-uri primele tractoare și mașini agricole a constituit pentru micii producători agricoli un îndemn puternic spre a-și uni în tarlale mari ogoarele mici și răzlețite. Organizațiile de partid au popularizat sporurile de recoltă dobîndite de țăranii muncitori care și-au lucrat pămîntul în tarlale cu ajutorul mijloacelor mecanizate ale S.M.T.-ului.

Roadele muncii de lămurire n-au întîrziat să se arate. Tot mai mulți țărani muncitori s-au convins că prin unirea ogoarelor lor răzlețite în tarlale mari, pe care le pot lucra bine și ieftin, cu ajutorul mijloacelor mecanizate, n-au decît de cîștigat. Ca urmare, în primăvara anului 1948, sistemul de tarlalizare s-a extins în mod organizat în toate satele din cuprinsul raioanelor Brăila, Filimon Sîrbu și Călmățui.

Analizînd rezultatele dobîndite după un an de muncă, organizațiile de partid au constatat că formarea tarlalelor fără o îndrumare permanentă din partea organelor agricole nu asigura suprafețele cele mai potrivite pentru fiecare cultură, că nu se obțineau tarlale încheiate pe culturi (adică tarlale cultivate în întregime cu aceeași plantă), că nu se putea aplica asolamentul (adică rotația diferitelor culturi pe același teren, așa cum cere știința agricolă). Această analiză a pus în fața organelor de partid necesitatea de a trece la un sistem mai complet și mai organizat de tarlalizare. In urma muncii de lămurire desfășurată de organizațiile de partid sătești și pe baza propunerilor făcute de țăranii muncitori, în anul 1949 s-a alcătuit în fiecare sat o singură tarla pentru fiecare cultură, cuprinzîndu-se astfel în tarlalizare întreaga suprafață trecută în planul de cultură al comunei. Repartizarea loturilor ce reveneau fiecărui țăran muncitor s-a făcut după criterii ce variau de la o comună la alta. In unele comune, atribuirea loturilor se făcea prin tragere la sorți, în altele după ordinea planurilor de culturi individuale sau după numărul de ordine din registrul agricol. In alte cazuri, se ținea seamă de uliță, de numărul casei sau de ordinea venirii la arat. Pentru acei țărani muncitori care aveau teren în raza satului sau comunei respective, dar locuiau în altă parte, se rezervau suprafețele corespunzătoare planului lor de cultură. In numeroase sate și comune, fiecare tarla cuprindea o suprafață de mii de hectare. In comuna Sutești, de pildă, tarlaua de porumb avea peste 3.000 ha, iar în comuna Cudalbi, 4.000 ha.

Tarlalizarea a dat posibilitate țăranilor muncitori să-și lucreze pămîntul după metode agrotehnice avansate. **Prin desființarea haturilor, tractoarele și mașinile agricole au putut lucra nestingherit, fiind folosite din plin, fapt care a dus la extinderea mecanizării lucrărilor agricole, la sporirea producției a**gricole la hectar. Așa se explică de ce în anul 1955 S.M.T.-urile din regiunea noastră au reușit să execute pe tarlalele țăranilor muncitori din sectorul individual un volum de lucrări de peste 45.000 hantri.

Datorită tarlalizării, țăranii muncitori au avut putința să rînduiască culturile după un asolament potrivit. Astfel, în multe comune și sate, tarlalele au fost împărțite în trei parcele mari și anume: una cu cereale de toamnă, una cu cereale de primăvară, leguminoase și alte culturi și a treia cu prășitoare. In unele comune, ca, de pildă, Scorțaru Vechi și Movila Miresei din raionul Brăila, s-a trecut încă din toamna anului 1949—1950, cu ajutorul agronomilor, la aplicarea unui asolament de 4 ani.

Prin desființarea haturilor, s-au cîștigat peste 4.000 de hectare de teren arabil și, o dată cu aceasta, au fost distruse focarele de dăunători ai culturilor (boli, șoareci, buruieni etc.). Socotind o producție medie de 1.300 kg de cereale la hectar, înseamnă că țăranii muncitori din regiunea noastră obțin anual în plus de pe suprafața cîștigată prin desființarea haturilor peste 500 de vagoane de cereale.

Rezultatele obținute de către țăranii muncitori arată limpede avantajele tarlalizării. In raionul Călmățui, de pildă, după tarlalizare, producția medie în ultimii cinci ani a fost cu 516 kg de porumb și 825 kg de grîu la hectar mai mare decît producția medie realizată în anii cînd pămîntul era lucrat în loturi mici, despărțite prin haturi.

Tarlalizarea a pregătit în regiunea noastră condițiile pentru arondarea agricolă — problemă a cărei rezolvare a început în anul 1951—1952 la cererea țăranilor muncitori. Prin arondare, au fost aduse în raza comunei în care locuiesc pămînturile țăranilor muncitori situate pe țarinele altor comune sau chiar raioane.

Avînd ogoarele grupate în tarlale mari, țăranii muncitori se pot întrajutora mai ușor și cu forțe unite, efectuează lucrările agricole într-un timp mai scurt. Acest lucru este ilustrat de faptul că, în anul trecut, regiunea noastră a fost fruntașă pe țară în aproape toate campaniile agricole.

Dîndu-și seama, pe baza propriei lor experiențe, că munca pe suprafețe mari făcută cu mașini și tractoare este mai ușoară și mai rodnică, țăranii muncitori s-au convins mult mai lesne și mai repede de foloasele ce le pot avea dacă intră în formele mai avansate ale cooperației de producție agricolă — întovărășiri agricole și gospodării colective. Tarlalizarea a înlăturat una din cele mai mari greutăți întîmpinate în acțiunea de formare a cooperativelor de producție; schimbul de teren și comasarea.

Caracteristic este faptul că, în cele cinci raioane unde tarlalizarea s-a făcut pe întreaga suprafață, numărul gospodăriilor colective și al întovărășirilor agricole este mult mai mare. Astfel, numai în raionul Filimon Sîrbu sînt pînă în prezent 31 de gospodării colective și 52 de întovărășiri, iar în raionul Călmățui, 26 de gospodării colective și 32 de întovărășiri.

Trebuie să arăt că munca pentru înfăptuirea tarlalizării nu a fost de loc ușoară. Organele și organizațiile noastre de partid au întîmpinat în această acțiune o serie de piedici, de greutăți și au trebuit să ducă o luptă perseverentă pentru a le înlătura. Chiaburii și alte elemente dușmănoase nu au stat cu mîinile în sîn. Tarlalizarea s-a efectuat în condițiile unei aprige lupte de clasă. Unii producători agricoli, fiind influiențați de chiaburi, ieșeau la semănat înaintea celorlalți, ducîndu-se să semene pe terenuri destinate altei culturi. Alții se abțineau de la semănat pînă la completarea tarlalei și apoi mergeau pe ascuns să semene alte suprafețe. Unii agenți agricoli și șefi de tarla, profitînd de funcțiile lor, au săvîrșit abuzuri, favorizîndu-și rudele și prietenii în repartizarea sau măsurarea loturilor cuvenite țăranilor muncitori în cuprinsul tarlalelor respective.

In unele comune, chiaburii au răspîndit zvonuri tendențioase în scopul de a semăna neîncrederea în rîndul țăranilor muncitori și a compromite astfel ideea tarlalizării. Așa s-a întîmplat, bunăoară, în primăvara anului 1948, în comuna Filipești, unde chiaburii, prin răspîndirea zvonului că și viile vor fi tarlalizate, au pricinuit serioase greutăți la efectuarea lucrărilor de tarlalizare. Datorită unei permanente munci politice, organizațiile de partid, cu sprijinul țăranilor muncitori, au demascat și izolat elementele dușmănoase.

Tarlalizarea în regiunea Galați s-a extins în toate raioanele, cu toate că unii specialiști din fostul Minister al Agriculturii și Silviculturii și unii tovarăși din aparatul de partid au fost împotriva acestei inițiative pe motiv că tarlalizarea ar împiedica efectuarea la vreme a lucrărilor agricole. Or, la drept vorbind, greutățile erau pricinuite nu de tarlalizare, ci de faptul că fostul Minister al Agriculturii și Silviculturii trimitea uneori cu mare întîrziere cifrele de plan.

In munca desfășurată de organele și organizațiile de partid din regiunea noastră, s-au manifestat și o serie de lipsuri. La unele organe și organizații de partid, și îndeosebi la organele de stat și agricole, s-a manifestat în anumite perioade tendința combătută în raportul Comitetului Central la cel de al II-lea Congres al partidului și anume aceea de a privi sarcinile dezvoltării agriculturii mai mult prin prisma îndeplinirii la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole, slăbindu-se munca pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Insușindu-și hotărîrile Congresului partidului organele și organizațiile de partid din regiunea noastră nu se vor lăsa amețite de succesele dobîndite, ci, dimpotrivă, se vor strădui să ridice la un nivel mai înalt munca politico-organizatorică în rîndul țăranilor muncitori spre a-i convinge să pășească în masă pe drumul marii **gospodării agricole socialiste.**

Rezolvarea problemelor tehnico-organizatorice

Paralel cu munca de lămurire dusă în rîndurile țăranilor muncitori de către organizațiile de bază ale partidului spre a-i convinge să-și alăture ogoarele înguste și răzlețe în tarlale întinse fără haturi, se cereau a fi rezolvate în mod operativ și just și problemele de ordin tehnic și organizatoric ale tarlalizării. Inginerilor și tehnicienilor agronomi, ca și agenților agricoli de la comune, le revenea sarcina să stabilească schimburile de terenuri, să repartizeze fiecărui țăran suprafețele din tarlale pentru cultura respectivă.

In raionul nostru, munca tehnico-organizatorică în domeniul tarlalizării s-a desfășurat în două etape. La început, tarlalele au cuprins suprafețe mai mici (60—80 ha) și numai pentru culturile principale, ca grîu, porumb și floarea-soarelui. In această perioadă, operațiile de tarlalizare s-au făcut prin schimburi de terenuri prin buna înțelegere a țăranilor muncitori, iar repartizarea suprafețelor cuvenite producătorilor s-a făcut ținîndu-se seama de interesele personale ale fiecăruia. S-a putut introduce o rotație a culturilor în așa fel, încît aceeași cultură să ajungă în același loc după 3 sau 4 ani, fapt care a dus la sporirea recoltei.

Rezultatele pozitive obținute în primii 2-3 ani de către țăranii muncitori care și-au lucrat pămîntul în tarlale au dus la extinderea tarlalizării în tot raionul. Astfel, începînd cu anul 1949, tarlalizarea a căpătat caracter de masă, iar în 1951, s-a terminat în întregime. Această situație a impus trecerea la cea de a doua etapă a rezolvării din punct de vedere tehnico-organizatoric a tarlalizării. Era necesar să se efectueze lucrări pentru tarlalizarea întregii suprafețe arabile a raionului, adică pe 97.000 ha. S-a ivit astfel necesitatea arondării agricole, adică a transferării suprafețelor deținute de țăranii muncitori dintr-o comună pe raza altor comune. Această operație se putea face numai pe baza cunoașterii precise a fondului agricol deținut de către producători în comuna respectivă, cît și în alte comune, precum și a tuturor suprafețelor deținute de către străinași.

In vederea efectuării arondării agricole, în toate comunele s-au făcut măsurători de către inginerii și tehnicienii cadastrali. In felul acesta, s-a stabilit în primul rînd suprafața totală de teren agricol deținută de locuitorii comunei respective. O dată cu aceasta, s-au întocmit formele necesare pentru schimbul terenurilor între comunele, raioanele și regiunile învecinate.

Cu ocazia măsurătorilor, s-au descoperit și peste 4.000 ha teren arabil nedeclarat de către chiaburi și alte elemente dușmănoase și necinstite. De pildă, chiaburii Ghica Buzatu din comuna Vișani avea declarate în registrul agricol numai 17 ha; în realitate, el deținea 22 ha de teren, iar Antohi C. Bădărău din comuna Găiseanca a fost găsit cu 6 ha de teren nedeclarat.

După terminarea arondării, cea mai importantă muncă în definitivarea tarlalizării a constituit-o stabilirea rotației culturilor pe sole, precum și repartizarea suprafețelor cuvenite fiecărui producător agricol.

In mod practic, repartizarea terenurilor pentru fiecare cultură se face înaintea campaniilor agricole în felul următor: întreaga suprafață a comunei se împarte în patru tarlale mari (păioase de toamnă, păioase de primăvară, prășitoare și leguminoase), în raport cu planul de cultură al comunei respective. In cazul cînd calitatea solului diferă pe anumite porțiuni, stabilirea rotației culturilor se face în așa fel ca în fiecare an ele să fie semănate atît în terenul cu sol bun, cît și în cel cu sol mai slab. Asemenea cazuri avem în comuna Poetașu. Pentru fiecare cultură în parte, cetățenilor li se măsoară de către organele agricole suprafețele ce le au de însămînțat în ambele soluri. Apoi, aceste suprafețe sînt repartizate în ordinea stabilită de adunarea obștească. In anii trecuți, repartizarea terenului făcîndu-se abia în preajma campaniilor agricole, s-au ivit greutăți în executarea la timp a muncilor de însămînțări, arături adînci de toamnă etc. Această lipsă a fost însă înlăturată prin măsurarea și repartizarea din timp a suprafețelor ce urmau a fi însămînțate în toamnă sau în primăvară.

In această muncă, un aport însemnat l-au adus inginerii și tehnicienii agronomi, agenții agricoli și șefii de tarla. Cei mai mulți dintre aceștia au lucrat conștiincios, străduindu-se să rezolve just, fără greșeli, problemele legate de repartizarea și măsurarea terenurilor tarlalizate. Ei urmăreau permanent evitarea nemulțumirilor în rîndul țăranilor muncitori. Au fost însă cazuri cînd unii agenți agricoli și șefi de tarla au repartizat unor țărani muncitori suprafețe mai mari decît aveau, în dauna altora. In alte locuri, agenții agricoli și șefii de tarla, abuzînd de funcția lor, și-au favorizat rudele, prietenii și chiar pe unii chiaburi — bineînțeles, nu fără răsplată — repartizîndu-le cele mai bune pămînturi și mai aproape de sat. Astfel, șeful de tarla Stan Bălan din comuna Poetași-Ulmu a repartizat chiaburului Grigorescu o suprafață mai mare decît i se cuvenea și în locul cel mai bun, iar agentul agricol Dumitrache Grigore din comuna Rușețu își favoriza rudele dîndu-le terenuri pe alese. Impotriva acestora s-au luat măsurile cuvenite, iar nemulțumirile ivite și greșelile săvîrșite au fost înlăturate.

Prin desăvîrșirea tarlalizării, s-a creat în prezent în raionul nostru posibilitatea introducerii în lucrarea pămîntului a unei agrotehnici înaintate și folosirii pe scară largă a tractoarelor și mașinilor agricole. Ca urmare, în raionul nostru producțiile la hectar au sporit an de an. In 1955, de pildă, recolta medie la ha în sectorul individual a fost la grîu cu 400 kg, la porumb cu 800 kg, la floarea-soarelui cu 600 kg mai mare decît cea mai bună recoltă obținută înainte de tarlalizare.

Datorită tarlalizării, tot mai mulți țărani muncitori s-au convins de avantajele muncii în comun pe suprafețe mari și cu mijloace mecanizate, ceea ce i-a determinat să treacă la alcătuirea de gospodării colective, întovărășiri agricole și asociații simple pentru cultivarea plantelor tehnice. Pînă acum, 11.720 de familii de țărani muncitori și-au unit pămînturile în 31 de gospodării colective, 52 de întovărășiri agricole și 2 asociații simple. Numai în ultimele 2 luni au luat ființă în raionul nostru 8 gospodării agricole colective. In același timp, numărul familiilor din gospodăriile colective existente a crescut cu peste 100, iar cel al întovărășiților, cu 125. Sectorul socialist cuprinde 71 la sută din suprafața arabilă a raionului. De asemenea, tarlalizarea ne-a ușurat în mod simțitor comasarea terenurilor pentru noile gospodării colective și întovărășiri agricole, problemă ce se rezolvă cu mari greutăți atunci cînd terenul unei comune este împărțit în mii de ogoare mici și răzlețe.

CORNEL POPESCU
din secția agricolă a raionului Filimon Sîrbu

De pe cele 4.000 de ha cîștigate pentru cultură prin tarlalizarea terenurilor, în regiunea Galați s-au obținut anual în medie cca. 500 de vagoane de cereale.

ÎN ACŢIUNEA de TARLALIZARE a TERENURILOR

Munca pe tarlale este mai spornică şi mai rodnică

Cu cîţiva ani în urmă, ţăranii muncitori din comunele vecine Vîlcele, Tudor Vladimirescu şi altele au găsit că este bine să introducă o nouă formă de organizare a terenului, adică să-l tarlalizeze. Curînd după aceea, au început şi în comuna noastră discuţii în legătură cu tarlalizarea. Cei mai mulţi dintre ţăranii muncitori au înţeles de la început avantajele tarlalizării. Chiaburii, însă, ca, de pildă, Sterian Toader, Niţă Cocei, Anghel Tulupu, umblau cu fel de fel de zvonuri mincinoase, îndemnînd oamenii să lase lucrurile aşa cum erau.

Demascînd uneltirile mincinoase ale chiaburilor şi cozilor lor de topor, în primăvara anului 1953 am trecut la tarlalizare. Sprijiniţi de organele agricole de la raion şi comună, noi am alcătuit tarlale mari pentru fiecare cultură în parte. In cadrul acestor tarlale, ni se repartizează suprafaţa ce se cuvine fiecăruia dintre noi, pe care apoi căutăm să o muncim cît mai bine.

Cu fiecare an de cînd ne muncim pămîntul în cadrul tarlalelor, ne dăm seama de avantajele mari ce le avem de pe urma acestei realizări. In primul rînd, trebuie să arătăm că, o dată cu tarlalizarea, ţăranii muncitori din comuna noastră au putut să-şi aducă pe hotarul comunei suprafaţa de 130 ha pe care o aveau pe hotarul altor comune. Ei nu mai sînt nevoiţi să-şi piardă vremea bătînd drumuri de zeci de kilometri ca să ajungă la locul unde avem terenul pentru a-l munci. Această transferare de teren s-a făcut prin schimb cu ţăranii muncitori din alte comune care aveau pămîntul în raza comunei noastre.

Un mare avantaj al tarlalizării constă şi în faptul că noi putem folosi tot mai mult mijloace mecanizate în executarea principalelor lucrări ale pămîntului. Cele peste 730 de hectare pe care am însămînţat grîu toamna trecută au fost arate de S.M.T. Tot atunci, S.M.T.-ul ne-a executat arături adînci de toamnă pe o suprafaţă de 900 de hectare. Dacă în trecut, pentru a termina campania însămînţărilor de toamnă aveam nevoie de săptămîni în şir, în toamna trecută, cu ajutorul S.M.T.-ului, noi am terminat de semănat 1.280 ha cu grîu numai în 20 de zile, reuşind totodată să facem lucrări de bună calitate.

Este lesne de înţeles că atunci cînd lucrezi pămîntul pe tarlale întinse pot fi mai bine aplicate o seamă de reguli agrotehnice atît la însămînţări, cît şi la întreţinerea culturilor. Toate acestea fac să sporească producţia la hectar. Dacă înainte de tarlalizare recoltele medii obţinute de ţăranii muncitori din comuna noastră nu depăşeau la grîu mai mult de 8—900 kg la ha, iar la porumb 1.000 — 1.200 kg la hectar, acum, de cînd cultivăm porumbul, grîul, floarea-soarelui şi alte culturi pe tarlale mari şi facem arătură cu tractoarele, recoltele obţinute de noi au crescut mult. De exemplu, la grîu, ţăranul muncitor Paraschiv Milea a cules 3.086 kg la ha, iar ţăranul muncitor Constantin Alexe din satul Hanu Conache a recoltat 3.652 kg de porumb boabe la ha. Ţăranul muncitor Anghele C. Sandu, care a semănat 0,50 ha porumb în cuiburi aşezate în pătrat, a cules de pe această suprafaţă 1950 kg de boabe, ceea ce înseamnă 3.900 kg la ha. Recoltele medii realizate în acest an pe întreaga comună au fost la grîu de 1.990 kg, la porumb de 2.800 kg boabe, iar la floarea-soarelui de 1.600 kg la ha.

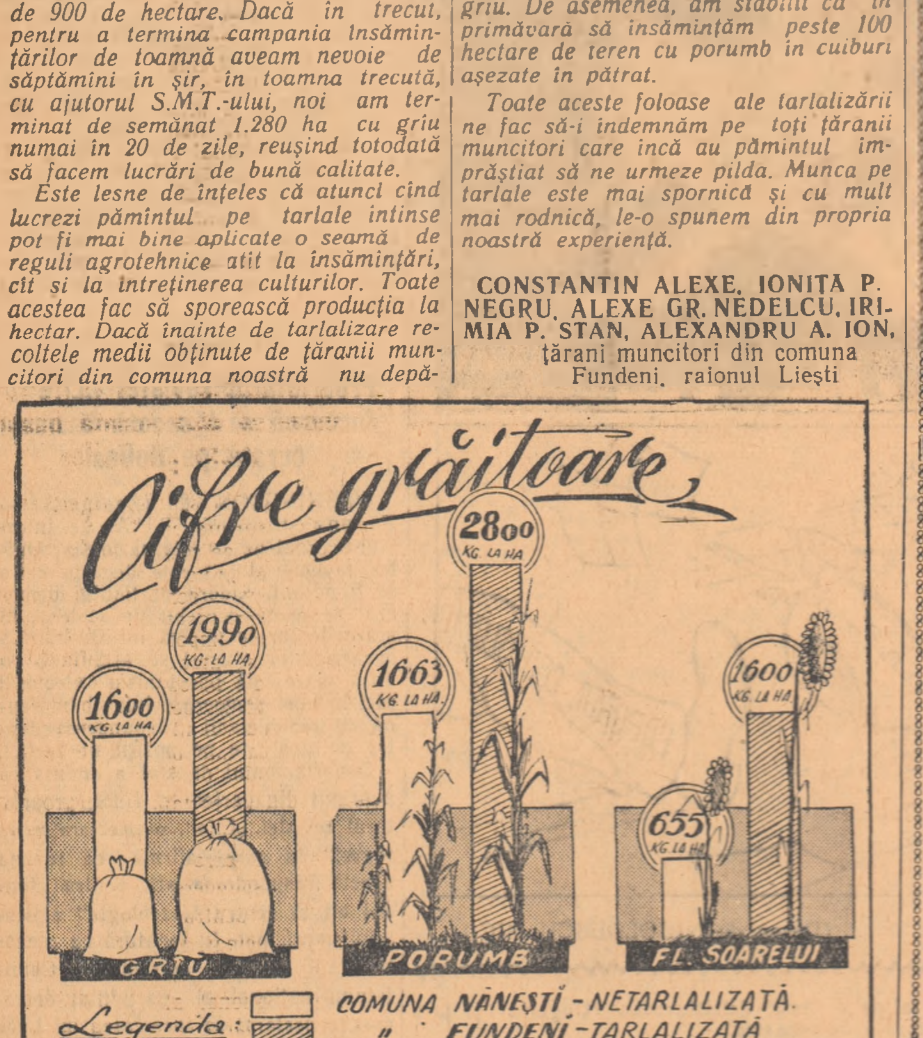
Este de ajuns să comparăm aceste producţii cu recoltele dobîndite anul trecut de ţăranii muncitori din comuna vecină Năneşti, care încă nu şi-au tarlalizat pămîntul, pentru a vedea cu ce mai cîştigaţi am fost noi. Făcînd lucrările agricole fiecare pe fîşia lui îngustă de pămînt şi cu mijloace de lucru înapoiate, ei au cules anul trecut o producţie medie la hectar de numai 1.600 kg la grîu, 1.663 kg la porumb şi 655 kg la floarea-soarelui.

Noi sîntem hotărîţi ca anul acesta să obţinem sporuri de recoltă şi mai însemnate. Pentru aceasta, aşa cum ne-au îndemnat agronomii de la punctul agricol, cît şi cei de la S.M.T., noi am hotărît să folosim cu toţii gunoiul de grajd pentru îngrăşarea ogoarelor.

Ceea ce va contribui mult la sporirea recoltelor este faptul că S.M.T.-ul ne va executa cu mijloace mecanizate şi alte lucrări decît arătura. Incepînd cu toamna trecută, noi am folosit la semănatul grîului semănătorile S.M.T.-ului. In tarlaua denumită „Livada", S.M.T. Năneşti ne-a însămînţat cu maşina în rînduri drepte 54 ha cu grîu. De asemenea, am stabilit ca în primăvară să însămînţăm peste 100 hectare de teren cu porumb în cuiburi aşezate în pătrat.

Toate aceste foloase ale tarlalizării ne fac să-i îndemnăm pe toţi ţăranii muncitori care încă au pămîntul împrăştiat să ne urmeze pilda. Munca pe tarlale este mai spornică şi cu mult mai rodnică, le-o spunem din propria noastră experienţă.

CONSTANTIN ALEXE, IONIŢĂ P. NEGRU, ALEXE GR. NEDELCU, IRIMIA P. STAN, ALEXANDRU A. ION,
ţărani muncitori din comuna Fundeni, raionul Lieşti

Roadele muncii în gospodăria colectivă

Despre hărnicia colectiviştilor din satul Moroteşti, raionul Brăila, s-a dus vestea în toate satele şi comunele din partea locului. Lucrînd cu sîrguinţă şi aplicînd sfaturile agronomilor ei au cules în anul 1955 cu 920 kg. porumb, 745 kg. orz şi 664 kg. mazăre în medie la hectar, mai mult decît ţăranii muncitori individuali din acelaşi sat. Ca urmare numeroase familii de colectivişti din Moroteşti, au primit pentru zilele-muncă efectuate cîte un vagon de cereale şi alte produse, precum şi bani.

In fotografie: Una din aceste familii descărcînd acasă carele vîrfuite cu bucate — roade ale muncii harnice şi unite.

PE SCURT

● In raioanele din cuprinsul regiunii Galaţi, unde s-a înfăptuit tarlalizarea, s-au obţinut importante succese în sporirea producţiei agricole pe unitatea de suprafaţă. Aşa, de pildă, în raionul Călmăţui, în anul 1955, s-a recoltat în medie la hectar 1795 kg de grîu şi 2680 kg de porumb; în raionul Brăila, 1598 kg de grîu şi 2710 kg de porumb, în raionul Filimon Sîrbu, 1572 kg de grîu şi 2800 kg de porumb.

● Comasarea terenurilor în tarlale întinse, fără haturi, a făcut posibilă folosirea pe scară largă a mijloacelor mecanizate la executarea lucrărilor agricole. In raionul Brăila, de exemplu în anul 1955, s-au executat cu ajutorul tractoarelor şi maşinilor de la cele trei S.M.T.-uri din raion diferite lucrări agricole pe o suprafaţă de cca 56.000 ha.

● O dată cu tarlalizarea, prin desfiinţarea celor aproximativ 45.000 de răzoare (haturi), ţăranii muncitori din raionul Călmăţui au cîştigat pentru cultură cca 675 ha. Ţinînd cont de producţia medie de cereale la ha obţinută în ultimii cinci ani, înseamnă că prin desfiinţarea haturilor ţăranii muncitori din cuprinsul raionului au dobîndit anual în plus cca 80 vagoane de cereale.

● Infăptuirea tarlalizării în regiunea Galaţi a creat condiţiile necesare pentru aplicarea unor importante măsuri de stăvilire a eroziunii solului şi pentru punerea în valoare a terenurilor degradate. Numai în ultimii ani, într-o serie de comune ca Şendreni, Tuluceşti, Smîrdan, Folteşti, Baneasa, Corni şi altele, s-au plantat pe o suprafaţă de 210 ha, supusă eroziunii, 160.000 pomi din diferite specii, ca zarzări, meri, cireşi, vişini etc.

● Munca pe tarlale i-a convins mult mai lesne pe ţăranii muncitori cu gospodării individuale de foloasele cooperaţiei de producţie agricolă. Incepînd din anul 1949 şi pînă în prezent, ţăranii muncitori din satele şi comunele raionului Galaţi au întemeiat 24 de gospodării colective şi 34 de întovărăşiri agricole.

● Cooperativele agricole de producţie din cuprinsul regiunii Galaţi au dobîndit importante succese pe calea întăririi lor economico-organizatorice, demonstrînd astfel prin fapte superioritatea marii gospodării socialiste faţă de mica gospodărie individuală. In prezent, 70 de gospodării colective din această regiune sînt gospodării milionare.

● Ca rezultat al succeselor dobîndite de către gospodăriile colective din cuprinsul regiunii Galaţi în sporirea producţiei agricole şi a avuţiei obşteşti, au crescut în însemnată măsură veniturile pe care le-au primit colectiviştii pentru zilele-muncă efectuate. Aşa de pildă, gospodăria colectivă din satul Berlescu, raionul Filimon Sîrbu, a împărţit colectiviştilor pentru fiecare zi-muncă, cîte 29,500 kg de diferite produse, precum şi bani.

Mari posibilităţi pentru stăvilirea eroziunii solului

Una din măsurile menite să contribuie la continua extindere a suprafeţelor cultivate şi la obţinerea unor cantităţi tot mai mari de produse agricole pe unitatea de suprafaţă este stăvilirea eroziunii solului şi restaurarea terenurilor degradate.

Datorită exploatării prădalnice a pădurilor în timpul regimului burghezo-moşieresc, acţiunea factorilor climatici şi îndeosebi a torenţilor de apă formaţi de topirea zăpezilor şi de ploi a provocat pe o întindere destul de mare de teren din raionul nostru spălarea şi pierderea stratului fertil de la suprafaţa solului. Procesul de eroziune a solului a fost înlesnit de fărîmiţarea terenurilor ţăranilor muncitori. Fîşiile înguste ale acestora fiind parcelate din deal în vale, nu puteau fi arate decît de-a lungul coastei. Sistemul acesta neraţional de arături a dus la crearea unor şanţuri prin care apele ce se scurgeau la vale antrenau şi pămîntul fertil; rîpele şi ogaşele cuprindeau astfel suprafeţe tot mai mari.

Ca urmare a eroziunii solului şi a scăderii fertilităţii lui, recoltele dobîndite erau din ce în ce mai mici, iar unele terenuri s-au degradat în aşa măsură încît nu au mai putut fi cultivate.

Fenomenul de eroziune a solului a dus în raionul nostru la degradarea totală sau parţială a 24.800 ha teren, ceea ce reprezintă cca 28 la sută din întreaga suprafaţă a raionului. Eroziunea a cuprins suprafeţe întinse, îndeosebi în comunele cu teren mai accidentat cum sînt cele aşezate de-a lungul bazinului hidrografic Chineja şi anume: Bujoru Băneasa, Fîrţăneşti, Măstăcani. Dacă am socoti pagubele provocate de eroziune în raionul nostru atît prin scăderea fertilităţii solului cît şi prin degradarea unor terenuri, am putea vedea că aceste pagube se ridicau anual la suma de 10 milioane lei.

In anii puterii democrat-populare, prin grija partidului şi guvernului, şi în raionul nostru ca şi în alte raioane de pe cuprinsul ţării au fost luate măsuri pentru stăvilirea şi combaterea eroziunii solului. S-a introdus un sistem mai raţional de exploatare a pădurilor şi păşunilor, s-au făcut plantări de perdele de protecţie, s-a trecut la cultivarea pe coaste a unor plante care fixează terenul şi împiedică erodarea lui.

Aplicarea pe scară largă a măsurilor de stăvilire a eroziunii a fost posibilă însă numai după înfăptuirea tarlalizării. Comasarea fîşiilor înguste de teren ale ţăranilor muncitori în tarlale mari a creat condiţiile necesare pentru aplicarea unor măsuri agrotehnice de mare importanţă în lupta pentru preîntîmpinarea eroziunii: executarea arăturii pe terenurile de pantă de-a curmezişul coastei (pe curba de nivel). Aplicarea acestui sistem de arătură face ca apa care se scurge la vale să întîlnească în calea ei obstacolele formate de brazdele arăturii, şi astfel să se infiltreze în pămînt. Este de la sine înţeles că în asemenea condiţii apa nu mai poate spăla şi transporta în vale stratul superficial şi fertil al solului. In afară de aceasta executarea arăturii pe curba de nivel aduce sporuri de recoltă de 15—20 la sută la hectar, deoarece apa reţinută pe teren este pusă la dispoziţia plantelor.

Indrumaţi de către tehnicienii agronomi, ţăranii muncitori din cuprinsul raionului nostru au executat arături de-a curmezişul coastei pe suprafeţe tot mai întinse. Dacă în 1951 suprafaţa arată în acest fel era de numai 800 ha pe raion, în anul 1955 ea a crescut la 10.000 ha.

In vederea obţinerii unor rezultate cît mai bune în lupta pentru stăvilirea eroziunii, organele agricole din raionul nostru, hotărîte să dea viaţă sarcinilor ce le revin din Directivele celui de al doilea Congres al partidului, vor intensifica munca de îndrumare a ţăranilor muncitori astfel ca în viitorii 3—4 ani toate terenurile în pantă din cuprinsul raionului să fie arate pe curba de nivel. Extinderea acestui sistem de arătură va fi mult uşurată prin dotarea S.M.T.-urilor din raion cu pluguri reversibile (de coastă).

Infăptuirea tarlalizării a dat posibilitatea să se aplice şi în sectorul individual o serie de alte măsuri pentru preîntîmpinarea eroziunii. Aşa, bunăoară, în primăvara anului 1955 s-au plantat în diferite sate şi comune pomi fructiferi pe o suprafaţă de cca 20 ha, pe terenurile degradate, improprii altor culturi. Rîndurile de pomi au fost amplasate pe curba de nivel, iar pentru a se asigura pomilor un minim de apă necesar, s-au făcut în jurul fiecărui pom valuri potcoavă.

Cele mai eficiente măsuri pentru combaterea eroziunii solului au putut fi luate însă în sectorul socialist. Datorită organizării teritoriului în cadrul unităţilor agricole socialiste, a forţei muncii unite şi a resurselor de care dispun acestea a fost posibil să se aplice nu numai o singură măsură sau altele în mod izolat, ci un întreg complex de măsuri de stăvilire a eroziunii solului şi ameliorare a terenurilor agricole. Au fost plantate de exemplu pe terenurile cu pantă de peste 30 la sută, puternic erodate, aproape 100 ha perdele de protecţie cuprinzînd diferite esenţe forestiere şi îndeosebi salcîmul. Pe terenurile erodate parţial au fost plantate numai în cursul anului 1955 peste 150 ha viţă de vie. In unele unităţi agricole socialiste s-au introdus asolamente de coastă cu caracter antierozional în cadrul cărora vor fi cultivate plante furajere cum este de exemplu iarba de Sudan care întăresc terenul. Aceste măsuri luate în sectorul socialist pentru stăvilirea eroziunii şi restaurarea terenurilor degradate au fost însoţite de executarea unor lucrări, ca, de pildă: baraje, cleonaje, benzi tampon, gărduleţe, valuri şi altele.

Lărgirea şi întărirea continuă a sectorului socialist din agricultura raionului nostru va face posibilă aplicarea pe suprafeţe tot mai întinse a celor mai eficiente măsuri de stăvilirea eroziunii şi restaurarea terenurilor degradate.

Un colectiv de ingineri şi tehnicieni agricoli de la secţia agricolă a sfatului popular al raionului Bujor.

Creşterea suprafeţei arabile — un însemnat avantaj al tarlalizării

Tarlalizarea terenului arabil a adus ţăranilor muncitori din satele şi comunele raionului nostru numeroase foloase. Desfiinţînd haturile între mai multe terenuri învecinate şi alcătuind tarlale întinse, ţăranii muncitori au înlăturat o serie de neajunsuri, de care în mod firesc se izbeau pe vremea cînd aveau pămîntul îmbucătăţit în mai multe fîşii înguste şi răspîndite la cîţiva kilometri distanţă una de alta.

Acum, ţăranii muncitori din raionul nostru, ca şi cei din celelalte raioane ale regiunii Galaţi unde s-a înfăptuit tarlalizarea terenului, nu mai sînt nevoiţi să piardă zile întregi cu deplasările de la o bucată de pămînt la alta. Avînd pămîntul comasat în tarlale, ei reuşesc să execute toate lucrările la vreme şi potrivit recomandărilor ştiinţei agrotehnice, dobîndind astfel recolte mai mari decît înainte de tarlalizare.

Pe lîngă aceste foloase, tarlalizarea terenului mai prezintă încă un avantaj şi anume acela că, prin desfiinţarea haturilor (un hat este egal cu aproximativ un ar la o suprafaţă de un ha), se obţine o simţitoare creştere a suprafeţei arabile şi deci a producţiei agricole. Dacă ţinem seama de faptul că, înainte de tarlalizare, majoritatea ţăranilor muncitori din raionul nostru avea pămîntul împărţit în cel puţin 4—5 loturi (fiecărui ţăran muncitor îi reveneau în medie cîte 5 ha de teren), făcînd o socoteală simplă, vom constata că aproape un sfert de pogon din terenul fiecărui ţăran muncitor era înghiţit de haturi. Prin tarlalizare, aceste fîşii înguste de teren neproductiv au fost desfiinţate, ţăranii muncitori cîştigînd astfel o suprafaţă care le-a adus de asemenea un plus de recoltă.

Prin desfiinţarea haturilor, raionul nostru a cîştigat pentru cultură în total cca. 800 de hectare. De pe această suprafaţă, socotind producţia medie de grîu realizată în ultimii 5 ani, ţăranii muncitori au dobîndit anual în plus cca 125 de vagoane de cereale. In cei 5 ani care au trecut de la comasarea completă a terenului în tarlale, de pe această suprafaţă s-au realizat în total cca. 600 de vagoane de cereale.

Pe de altă parte, o dată cu desfiinţarea haturilor şi lucrarea lor în tarlale mari, au fost distruse focarele dăunătorilor animali şi vegetali, cum sînt şoarecii, buruienile etc., fapt care, desigur, a contribuit, în bună măsură la sporirea producţiei agricole.

Ing. MARIAN BAEŞAN
şeful secţiei agricole a sfatului popular raional Brăila

De la tarla şi asociaţie simplă, la marea gospodărie socialistă

ALEXA PETRICA
preşedintele G.A.C. „Steagul lui Lenin" comuna Băleni raionul Bujoru

Deunăzi, mergînd pe la secţia agricolă a sfatului popular raional cu diferite treburi ale gospodăriei colective, am avut prilejul să aflu că în raionul nostru nu mai există în prezent nici un sat fără gospodărie colectivă sau întovărăşire agricolă. Tot atunci, interesîndu-mă îndeaproape, am mai aflat că cele 60 de gospodării colective şi întovărăşiri agricole existente cuprind aproape 60 la sută din numărul gospodăriilor ţărăneşti din raion şi peste 34 la sută din suprafaţa arabilă a raionului.

Aceste cîteva cifre vorbesc de la sine despre succesele dobîndite pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii în raionul nostru. Ele arată că cea mai mare parte din ţăranii muncitori de la noi au păşit cu încredere pe calea arătată de partid.

Atragerea unui număr atît de mare de ţărani muncitori din raionul nostru pe calea cooperaţiei de producţie agricolă a fost mult înlesnită de existenţa tarlalizării. Se poate spune, şi pe drept cuvînt, că tarlalizarea a însemnat pentru ţăranii muncitori din multe sate şi comune ale raionului nostru primul pas spre formele de cooperare de producţie agricolă. Lucrînd pe tarlale întinse, ţăranii muncitori şi-au dat seama mai repede de foloasele muncii în comun, cu ajutorul mijloacelor mecanizate. Nu-i de loc întîmplător faptul că tocmai în comunele unde ţăranii muncitori au desfiinţat pentru prima oară haturile, acolo au luat fiinţă şi primele gospodării colective. Printre acestea se numără şi comuna noastră.

La noi, tarlalizarea terenului arabil a început în anul 1949, în perioada muncilor de toamnă. Mai întîi, a fost tarlalizată o suprafaţă mică de teren, de numai 63 de hectare, situată în punctul denumit „Cireş". Urmînd îndemnul activiştilor de partid şi de stat veniţi să ne arate foloasele tarlalizării, ţăranii muncitori care aveau pămînt în acea parte a comunei au hotărît să desfiinţeze haturile dintre ogoarele învecinate şi să alcătuiască o tarla mare pe care s-o are cu tractoarele statului, de-a curmezişul fostelor ogoare, peste haturi.

Putem spune că ziua aceea, în care s-a tras pentru prima oară brazdă peste haturi, a fost începutul unei adevărate cotituri în viaţa satului nostru. De atunci, numărul ţăranilor muncitori care se convingeau de avantajele muncii pe tarlale întinse a crescut neîncetat, astfel că în primăvara următoare tarlalizarea cuprindea aproape jumătate din suprafaţa arabilă a comunei.

Un puternic îndemn pentru ţăranii muncitori de a părăsi obiceiul lucrării pămîntului pe loturi răzlete şi de a trece la munca pe tarlale l-a constituit exemplul unui grup de 32 de ţărani muncitori, care s-au asociat să lucreze o tarla de 160 de hectare cu tractoarele şi maşinile agricole ale S.M.T.-ului Chiraftei.

Terenul acela era aşa de năpădit de pir, încît două perechi de boi buni abia izbuteau să urnească plugul în brazdă. Maşinile S.M.T.-ului au făcut însă treabă bună, atît la arat, cît şi la semănat, spre deplina mulţumire a ţăranilor muncitori.

In primăvara aceea, s-au lucrat cu tractoarele şi maşinile agricole şi alte terenuri tarlalizate, cum sînt tarlalele denumite „Intre pîrae", „Salcîmi" etc.

O dată cu munca desfăşurată pentru extinderea tarlalizării, activiştii de partid şi de stat care veneau pe la noi ne vorbeau deseori şi despre marile foloase pe care le aduce lucrarea în comun a pămîntului, îndemnîndu-ne să înfiinţăm o gospodărie colectivă. In comuna Oasele şi în satul Plevna, care aparţine de aceeaşi comună, în Smulţi şi în alte cîteva sate din apropiere unde, de asemenea, se făcuse tarlalizarea, zeci de familii de ţărani muncitori, urmînd îndemnul partidului, porniseră, încă din luna februarie, pe drumul gospodăriei colective.

Prea multă vreme n-am stat nici noi pe gînduri. Ca urmare a muncii politice susţinute dusă de activiştii de partid şi de stat, s-a constituit un comitet de iniţiativă, ai căror membri, în frunte cu comuniştii, au început să stea de vorbă cu oamenii, arătîndu-le foloasele muncii în comun. Este important să arăt că primii ţărani muncitori care s-au hotărît să intre în marea gospodărie agricolă socialistă au fost tocmai acei pe ale căror pămînturi tarlalizate lucraseră tractoarele şi maşinile S.M.T.-ului.

La puţină vreme de la constituirea comitetului de iniţiativă, într-una din zilele lunii iunie, 83 de familii de ţărani muncitori au rupt pentru totdeauna cu tradiţia lucrării pămîntului de unul singur şi au pornit pe calea arătată de partid, calea gospodăriei colective. Atunci a luat fiinţă o gospodărie colectivă şi în comuna Cuca, apoi, mai spre toamnă, şi în satul Suhurlui.

Avuţia noastră obştească — a colectiviştilor din Băleni — era mică: 17 pluguri, cam tot atîtea care, 2 prăşitori, 10 boi şi 3 vaci. Nici celelalte gospodării întemeiate în acelaşi an nu se puteau lăuda cu mai mult. Ba, unele din ele erau şi mai sărace.

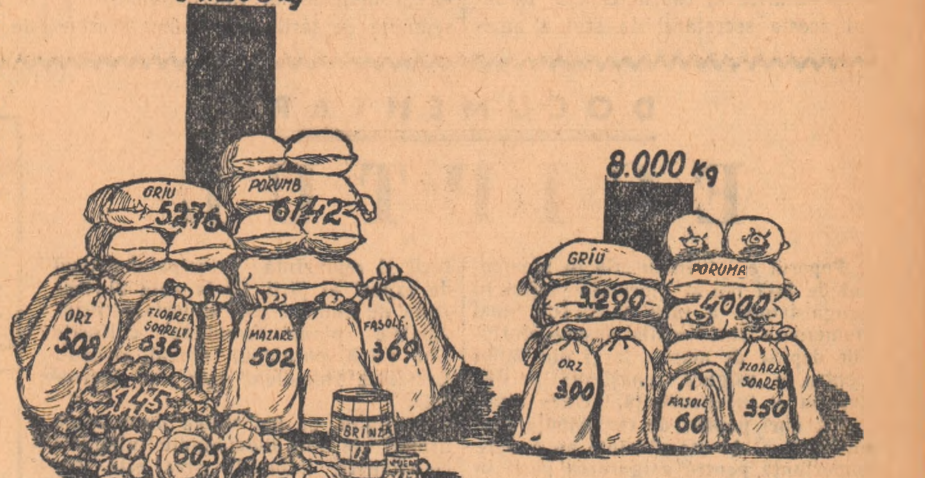
De atunci, au trecut cinci ani de zile şi mai bine. In răstimpul acesta, cu sprijinul statului care ne-a ajutat cu credite, maşini, seminţe selecţionate etc. şi prin munca sîrguincioasă a colectiviştilor, am izbutit să facem din gospodăria aceea mică şi săracă de la început o gospodărie colectivă mare, bogată şi înfloritoare. Acelaşi lucru se poate spune şi despre celelalte gospodării colective şi îndeosebi despre acelea din Cuca, Oasele şi Plevna.

Muncind în comun pe tarlale întinse, fără haturi, noi am putut să aplicăm pe scară din ce în ce mai largă recomandările ştiinţei agrotehnice, să folosim cu randament sporit maşinile S.M.T.-ului şi să dobîndim astfel recolte mari, cum nu s-au mai pomenit nici cînd prin părţile noastre. Aşa, bunăoară, în anul trecut am obţinut în medie la hectar 1.810 kg de grîu, 2 200 kg de porumb, 1.800 kg de mazăre, 1870 kg de orz, 1.200 kg de floarea-soarelui etc. Recoltele acestea întrec cu 300 pînă la 800 kg şi chiar cu mai mult pe acelea obţinute de ţăranii individuali. Trebue arătat că ţăranii individuali din comuna noastră, datorită faptului că-şi muncesc pămîntul în tarlale întinse, iar unii folosesc şi maşinile S.M.T.-ului, dobîndesc astăzi recolte mai mari ca înainte. Cu toate acestea, sporurile de recoltă dobîndite de gospodăria noastră sînt cu mult mai mari ca ale lor şi aceasta constituie o dovadă grăitoare că munca în marea gospodărie agricolă socialistă este incomparabil mai spornică şi mai rodnică.

Pe lîngă cultura plantelor de cîmp, care este principala ramură de producţie în gospodăria noastră, am creat şi dezvoltat şi alte ramuri producătoare de mari venituri şi îndeosebi creşterea animalelor. Sectorul nostru zootehnic cuprinde astăzi 35 de vaci, aproape 100 de porci, 600 de oi, 233 de păsări şi 49 de stupi. Prin valorificarea unor însemnate cantităţi de produse animale, am realizat anul trecut un venit bănesc de 75.315 lei. Lucrul acesta ne-a îndemnat să prevedem în planul de producţie pe anul în curs măsuri menite să ducă la mărirea efectivului de animale şi la sporirea productivităţii lor.

In anul acesta, pe lîngă construcţiile gospodăreşti existente, vom construi o magazie pentru cereale cu o capacitate de 50 de vagoane, un pătul pentru porumb cu aceeaşi capacitate, o remiză, un saivan pentru 800 de oi, un coteţ pentru păsări şi un siloz modern pentru furaje. De asemenea ne-am propus să ne cumpărăm încă un autocamion.

Pe măsura întăririi şi dezvoltării proprietăţii obşteşti, au crescut şi veniturile colectiviştilor. Anul trecut, pentru fiecare zi-muncă efectuată, gospodăria noastră a împărţit membrilor 19,300 kg de cereale, precum şi cîte 5 lei. Colectivistul Ion N. Zain, de pildă, care a efectuat 692 de zile-muncă, i-au revenit în total 14.200 kg de diferite produse. Cantitatea primită de el întrece cu mult cantitatea de produse obţinute de ţăranii muncitori cu gospodării individuale care posedă tot atîta pămînt cu cît a venit el în gospodăria colectivă. Să-l luăm, bunăoară, pe Ion S. Petrica. Acesta are tot 3 braţe de lucru ca şi Ion N. Zain. De pe cele 4 ha, Ion S. Petrica a strîns în total 8.000 kg de diferite produse, cu 6.200 kg mai puţin decît colectivistul Ion N. Zain. Nu mai vorbim de faptul că din cantitatea aceasta de produse Ion Petrica trebuie să oprească o parte pentru sămînţă şi pentru alte trebuinţe. Făcînd o socoteală simplă, rezultă că ţăranului muncitor individual Ion Petrica i-au rămas pentru consumul gospodăriei cam 5.700 kg de produse, o cantitate frumoasă, nimic de zis, dar mult mai mică în comparaţie cu colectivistul Ion N. Zain, căruia i-au revenit pentru munca făcută în gospodăria colectivă peste 14.000 kg de diferite produse.

ION N. ZAIN
colectivist

ION S. PETRICA
ţăran muncitor individual

In cei cinci ani care au trecut de la înfiinţarea gospodăriei colective, bunăstarea colectiviştilor a crescut simţitor. Peste 20 de colectivişti şi-au făcut case noi, mulţi alţii şi-au instalat lumină electrică şi mai toţi au în case difuzoare.

Dar nu numai viaţa colectiviştilor s-a schimbat în acest răstimp. Satul întreg şi-a schimbat faţa. In comună, avem uzină electrică, staţie de radioficare cu o reţea de 450 de difuzoare, cinematograf cu o capacitate de 300 de locuri, grădiniţă sezonieră, casă de naşteri şi o şcoală nouă cum nu se mai află alta prin împrejurimi.

Văzînd marile avantaje pe care le oferă munca în gospodăria agricolă socialistă, ţăranii muncitori au păşit în acest răstimp în număr tot mai mare pe calea cooperaţiei de producţie agricolă. Numai de la începutul anului şi pînă acum, am primit 20 de cereri de înscriere. In prezent, gospodăria noastră cuprinde 332 de familii şi o suprafaţă de 1.115 hectare. Zilele trecute, alte 35 de familii de la noi din comună şi-au unit 120 de hectare, întemeind astfel cea de a doua gospodărie colectivă în Băleni. In comuna noastră, există şi două întovărăşiri agricole, care cuprind împreună 422 de familii cu o suprafaţă de peste 1.000 de hectare. Sectorul socialist al agriculturii din comuna noastră cuprinde cam 70 la sută din numărul gospodăriilor ţărăneşti şi peste 60 la sută din suprafaţa arabilă a comunei.

Iată cum, pornind de la forma aceea simplă a lucrării pămîntului în tarlale, ţăranii muncitori s-au convins prin fapte de marile foloase ale muncii în comun şi ca urmare au intrat apoi în întovărăşiri şi gospodării colective.

Noi, colectiviştii din Băleni, sîntem hotărîţi să nu ne slăbim eforturile pentru a convinge şi pe ceilalţi ţărani muncitori care încă mai şovăie să intre în formele avansate ale cooperaţiei de producţie agricolă. In felul acesta, vom contribui şi noi la îndeplinirea principalei sarcini în domeniul agriculturii cuprinsă în Directivele Congresului al II-lea al partidului nostru, care arată că sectorul socialist va trebui să se dezvolte, astfel ca la sfîrşitul celui de al doilea cincinal să asigure 60-70 la sută din producţia totală agricolă-marfă.

Să învățăm din experiența colhoznicilor sovietici

Ce a adus colhozului trecerea la mulsul vacilor de două ori pe zi

A. AREPIEV
președintele colhozului „Drumul vieții noi", raionul Kunțevski, regiunea Moscova

Colhozul nostru este relativ mic. El cuprinde 822 ha de pămînt. Colhoznicii se străduiesc să folosească just fiecare hectar, pentru a spori neîncetat producția de produse agricole. Anul trecut, am obținut unele rezultate pozitive în întărirea gospodăriei obștești: a sporit producția de legume, a crescut efectivul de vite, a sporit productivitatea lor. Cantitatea medie de lapte obținută de la fiecare vacă a fost de 3.884 litri, cu 475 litri mai mult decît în 1954.

Despre ritmul creșterii producției de lapte în colhozul nostru ne vorbesc următoarele cifre. In anul 1954, la suta de hectare de teren agricol s-au obținut 678 chintale de lapte, iar anul trecut 820 de chintale.

Crescătorii noștri de vite se străduiesc nu numai să sporească producția globală de lapte; ei luptă pentru a reduce prețul de cost al produselor, pentru a micșora cheltuielile de producție.

In această privință, prezintă interes experiența noastră în noua organizare a muncii mulgătoarelor prin trecerea de la mulsul vacilor de trei ori la mulsul lor de două ori pe zi.

In mod firesc, se naște întrebarea: ce a dus la această nouă organizare a muncii și ce a dat ea colhozului?

In practica creșterii animalelor, se obișnuiește să se mulgă vacile de cel puțin 3 ori pe zi. Se cunosc multe exemple cînd la unele ferme ale colhozurilor și sovhozurilor se caută să se mărească numărul mulsorilor pînă la 4 și uneori pînă la 5 ori pe zi. Dar nimeni nu s-a întrebat dacă, fiind mulse de atîtea ori pe zi, vacile dau mai mult lapte.

După ce noi am studiat cu mai multă atenție această problemă, am ajuns la concluzia că printr-o hrănire bună vacile dau într-o zi aproximativ aceeași cantitate de lapte, indiferent de faptul dacă sînt mulse de 2, 3 sau chiar de 5 ori pe zi. Totodată, cheltuielile de muncă la mulsul de două ori se reduc considerabil.

S-a pus întrebarea: cum să fie organizată mai rațional ziua de muncă a mulgătoarelor? Această chestiune a fost supusă spre discutare în adunarea generală a colhoznicilor. In hotărîrea lor, colhoznicii au recomandat conducerii să se condenseze ziua de muncă a mulgătoarelor, să li se repartizeze acestora nu 10-12 vaci, ca mai înainte, ci 25—30 de vaci și să se treacă la mulsul vacilor de două ori pe zi.

Indeplinind hotărîrea adunării generale conducerea colhozului a introdus de la 1 octombrie 1955 la ferma din satul Usov metoda mulsului vacilor de două ori pe zi. Această măsură n-a dus cîtuși de puțin la scăderea productivității animalelor. Despre acest lucru vorbesc datele următoare. In 1954, prin mulsul vacilor de 3 ori pe zi, s-au obținut în lunile octombrie, noiembrie și decembrie în total 547 litri de lapte de la o vacă. In 1955, pe aceeași perioadă de timp, datorită însă mulgerii de două ori pe zi, vacile au dat cîte 689 litri fiecare adică cu 142 litri mai mult. Cheltuielile de furaje suculente și concentrate socotite la un litru de lapte au fost aproape aceleași.

Prin trecerea la mulsul vacilor de două ori pe zi, s-au redus considerabil cheltuielile pentru întreținerea animalelor, s-au micșorat cheltuielile la un chintal de lapte.

In anul 1954, pentru deservirea a 84 de vaci, s-au cheltuit 1.125 de zile-om, iar în anul 1955 după introducerea metodei mulsului de două ori pe zi, pentru întreținerea a 86 de vaci s-au cheltuit doar 600 de zile-om, aproape de două ori mai puțin. Dacă în anul 1954 pentru producerea unui chintal de lapte s-au cheltuit aproape 2,6 zile-om, în anul 1955, s-a cheltuit doar o zi-om.

Cînd la fermă a fost introdusă această metodă de muls, fiecare mulgătoare a început să aibă în grijă nu 10 vaci, ci 28. Numai la ferma din satul Usov numărul mulgătoarelor s-a redus, de la 8, la 3. N-a mai fost nevoie de responsabil de fermă și de socotitor.

Funcția de conducător al fermei a fost încredințată șefului brigăzii de cîmp, iar acum, șefului brigăzii complexe. Evidența cantității de lapte o țin în prezent chiar mulgătoarele, care o predau mulgătoarei-șef. Brigadierul ia în primire laptele pentru a-l expedia la centrul de predare. O dată pe decadă, la ferme se efectuează mulsul de control, la care sînt prezenți în mod obligatoriu brigadierul și un reprezentant al comisiei de revizie a colhozului.

In afară de responsabilul de fermă și de socotitor, noi am renunțat și la 3 magazionieri, care nu făceau altceva decît să primească și să elibereze furajele. Acum, furajele sînt aduse, pentru cîte un număr de zile, direct la fermă și înseși mulgătoarele dispun de ele.

Ar fi greșit să se creadă că introducerea mulsului vacilor de două ori pe zi și micșorarea numărului muncitorilor la fermă au înrăutățit condițiile de lucru ale mulgătoarelor. Dimpotrivă, munca acestora a devenit mai organizată și mai productivă.

Cronometrarea zilelor-muncă ale mulgătoarelor, făcută la ferma din satul Usov, a arătat în mod concret că înainte numai o jumătate din timpul lor de lucru mulgătoarele îl întrebuințau pentru efectuarea operațiilor legate de muls, de hrănire și de întreținere a animalelor. Restul de zi era folosit pentru tot felul de munci neproductive, așa-numite de pregătire, de pildă, pentru primirea furajelor, pentru transportarea lor etc. Apoi, prin trecerea la mulsul vacilor de două ori pe zi, fiecare mulgătoare a început să deservească două aparate de muls.

Intr-un cuvînt mulgătoarele de la fermă sînt mai puțin ocupate decît înainte. Ele au acum posibilitatea să acorde mai mult timp familiei, studiului, odihnei, distracției. Munca lor devenind mai productivă, a crescut considerabil și retribuirea ei. Inainte, mulgătoarele efectuau în medie pe an un număr de 600—660 de zile-muncă. Prin introducerea noii organizări a muncii, fiecare mulgătoare va efectua în anul acesta cel puțin 1.000—1.100 de zile-muncă. Venitul lor lunar va fi aproape de 1.500 ruble.

Toate acestea sînt indiscutabil rezultatul trecerii la mulsul vacilor de două ori pe zi. Această măsură va da colhozului posibilitatea de a economisi în decurs de un 1 an 2.000 de zile-muncă, de a spori considerabil productivitatea muncii crescătorilor de vite.

Considerăm că experiența fermei din satul Usov merită atenție din partea altor colhozuri și sovhozuri.

Zilele acestea, la comitetul regional de partid Moscova a avut loc o consfătuire la care au participat 30 de președinți ai colhozurilor fruntașe din regiune. Participanții la această consfătuire au examinat comunicarea privind experiența noastră, exprimîndu-și totodată dorința de a veni în colhoz pentru a cunoaște noua organizare a muncii. I-am invitat la noi, le-am arătat fermele noastre, le-am înfățișat noua rînduială la fermă, precum și acele rezultate pe care le-am dobîndit datorită acestei noi organizări a muncii mulgătoarelor. Toți tovarășii care au vizitat colhozul nostru s-au convins de faptul că trecerea de la mulsul vacilor de mai multe ori pe zi la mulsul acestora de două ori este o măsură care trebuie sprijinită și aplicată prin toate mijloacele în producția colhoznică.

(Articol reprodus din ziarul „Pravda" nr. 13/13676) (text prescurtat).

După demisia guvernului Faure

Președintele Republicii Franceze a început consultările în vederea desemnării viitorului prim-ministru

PARIS 25 (Agerpres). — Corespondentul Agerpres transmite:

Marți seara, guvernul Edgar Faure și-a prezentat demisia președintelui Republicii, René Coty.

Președintele Coty l-a primit apoi pe noul președinte al Adunării Naționale, André Le Troquer.

Tot în cursul zilei de marți, Coty a avut o întrevedere cu președintele Consiliului Republicii, Monnerville. S-a anunțat că miercuri dimineața el urmează să primească pe președintele Adunării Uniunii Franceze, Albert Sarraut și pe președintele Consiliului Economic, Emile Roche, după care se va întîlni cu Edouard Herriot.

Cercurile din apropierea președintelui Republicii anunță că consultările cu președinții grupurilor parlamentare din Adunarea Națională și Consiliul Republicii în vederea desemnării viitorului prim ministru au început miercuri după-amiază.

Partidul comunist e gata să sprijine un viitor guvern format de un socialist

PARIS 25 (Corespondentul Agerpres transmite). — Observatorii politici din capitala Franței au acordat o deosebită atenție rezultatului alegerii președintelui Adunării Naționale pe care îl consideră „primul act politic al noii legislaturi". Din comentariile lor se desprind cu claritate două concluzii: Alegerea lui Le Troquer a reprezentat o victorie netă a forțelor de stînga coalizate; cifrele scrutinului au arătat că voturile comuniștilor (145 din totalul de 280 obținute de Le Troquer) au fost hotărîtoare.

Această victorie este salutată de toate forțele progresiste din țară. Rezultatele scrutinului de marți au stîrnit însă derută în rîndul cercurilor politice de dreapta. Ziarul „Le Figaro" vorbește despre „debutul sinistru al Adunării Naționale". Ceea ce displace ziarului „Figaro" este faptul că „de la primul scrutin s-a profilat o victorie a „Frontului Popular". Manevre împotriva unui Front Popular sînt desfășurate cu asiduitate de liderii reacționari de dreapta în rîndul cercurilor politice, în culisele Adunării Naționale, chiar și în incinta Adunării Naționale. Se încearcă să se obțină cu orice preț o regrupare a tuturor forțelor de dreapta și extrema dreaptă. Pentru a contracara toate manevrele reacțiunii care urmăresc în momentul de față să împiedice realizarea uniunii tuturor forțelor de stînga și să asigure formarea unui guvern sprijinit de vechea majoritate de dreapta din fosta Adunare. Partidul Comunist Francez a declarat că va sprijini constituirea noului guvern francez de către un socialist.

Această declarație a fost făcută în numele Partidului Comunist de Jacques Duclos, președintele grupului parlamentar comunist, în cadrul întrevederii pe care a avut-o miercuri dimineață cu președintele Republicii Coty.

Exprimîndu-și regretul pentru faptul că majoritatea de stînga din noua Adunare nu s-a unit, conform voinței națiunii pentru a constitui un guvern de stînga, Duclos a arătat că „presiunea populară, care se intensifică pe zi ce trece în întreaga țară, va impune fără îndoială mîine formarea unui asemenea guvern".

Sosirea delegațiilor la lucrările Comitetului Politic Consultativ

PRAGA 25 (Agerpres). — TASS transmite: In ziua de 25 ianuarie au sosit la Praga pentru a lua parte la lucrările Comitetului Politic Consultativ instituit în conformitate cu tratatul de la Varșovia, reprezentanții Uniunii Sovietice: V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministrul Afacerilor Externe și G. K. Jukov, ministrul Apărării al U.R.S.S., mareșal al Uniunii Sovietice. In același timp a sosit la Praga mareșalul I. S. Koniev, comandantul suprem al forțelor armate unite puse la dispoziție de statele care au semnat Tratatul de la Varșovia.

★

SOFIA 25 (Agerpres). — A.T.B. transmite: La 24 ianuarie a părăsit Sofia plecînd spre Praga pentru a lua parte la ședința Comitetului politic consultativ, delegația guvernamentală a R. P. Bulgaria alcătuită din Raiko Damianov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P. Bulgaria și generalul de armată Petr Pancevski, ministru al Apărării Naționale al R. P. Bulgaria.

★

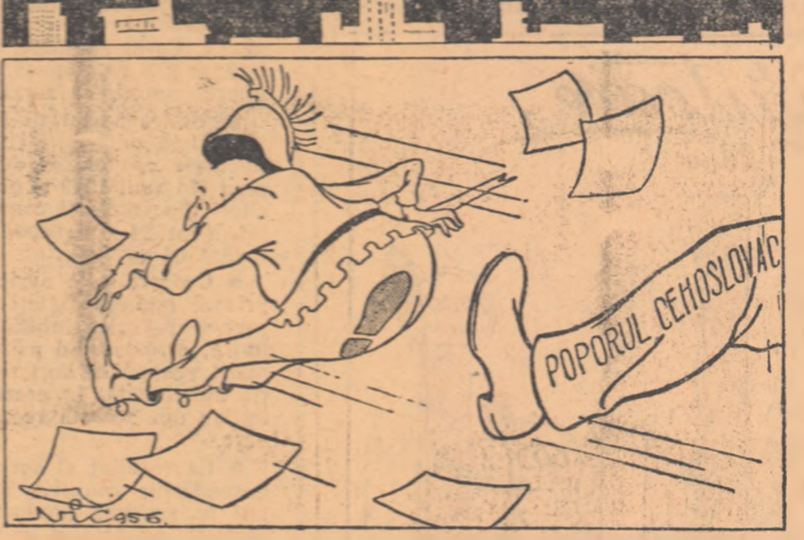
PRAGA 25 (Agerpres). — Ceteka transmite: Guvernul Republicii Cehoslovace a numit delegația guvernamentală care va participa la lucrările ședinței Comitetului politic consultativ al statelor participante la Tratatul de la Varșovia. Din delegație fac parte: generalul de armată Alexei Cepicka prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Apărării Naționale și Vaclav David ministrul Afacerilor Externe.

Eden a plecat spre Washington

LONDRA 25 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, primul ministru al Marii Britanii, Anthony Eden, și ministrul Afacerilor Externe, Selwyn Lloyd, au părăsit la 25 ianuarie Southampton-ul, plecînd pe bordul transatlanticului „Queen Elisabeth" în Statele Unite, unde vor duce tratative cu președintele Eisenhower și cu alte personalități oficiale din S.U.A.

Postul de radio „Europa Liberă", agentură a propagandei imperialiste războinice, organizează lansarea de baloane cu manifeste provocatoare pe teritoriul Cehoslovaciei. Această formă de propagandă calomnioasă care caută să „convingă" poporul cehoslovac despre „caracterul democrat" al modului de viață american este o nouă încercare de amestec în treburile interne ale Cehoslovaciei și reprezintă o nouă formă de continuare a războiului rece. Reacția stîrnită în Cehoslovacia de aceste provocări arată că poporul cehoslovac nu se va lăsa intimidat de nici un fel de metode noi ale războiului rece.

(Desen de NICOLAESCU NIC.)

Plecarea delegației R.P.R. la ședința Comitetului Politic Consultativ instituit în conformitate cu Tratatul de la Varșovia

Miercuri după amiază tovarășii Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, și general-colonel Leontin Sălăjan, ministrul Forțelor Armate ale R.P.R., au părăsit Capitala, plecînd spre Praga pentru a participa la ședința Comitetului Politic Consultativ care se va deschide la 27 ianuarie și va examina problemele și măsurile comune decurgînd din Tratatul de la Varșovia.

Nemulțumiri la Paris din cauza excluderii Franței de la tratativele de la Washington

LONDRA 25 (Agerpres). — Inainte de a pleca în S.U.A., primul ministru al Angliei, Eden, a avut o întrevedere cu ambasadorul Franței la Londra, Chauvel. Agenția France Presse relatează că premierul britanic a fost informat cu acest prilej „asupra punctului de vedere al guvernului francez față de problemele internaționale care vor fi examinate în cursul viitoarelor convorbiri anglo-americane".

Comentatorii de presă amintesc cu acest prilej nemulțumirea manifestată de cercurile conducătoare din capitala Franței cînd au aflat încă în luna decembrie că Franța nu va fi invitată la conferința de la Washington. Cunoscuta ziaristă, Geneviève Tabouis arăta recent că cercurile politice franceze se întreabă cu îngrijorare „ce consecințe vor avea asupra intereselor franceze lungile convorbiri Eisenhower-Eden-Dulles-Lloyd". In Orientul Mijlociu, aliații anglo-americani nu-i mai acordă Franței decît dreptul de a accepta politica lor. In ceea ce privește Asia de sud-est, unde S.U.A. ocupă rînd pe rînd pozițiile Franței, Tabouis scrie că ministrul de Externe al Franței intenționa să facă o vizită fulger la Saigon „tocmai cu scopul de a o lua înaintea conversațiilor anglo-americane asupra Indochinei".

La toate aceste temeri s-a adăugat un nou motiv de neliniște pentru Franța și anume cînd s-a anunțat la Bonn că după Eden va sosi la Washington ministrul de Externe vest-german von Brentano Corespondentul agenției Reuter relatează că la Washington a primit următoarele explicații asupra vizitei ministrului vest-german: „simțul realității impune ca din aceste conferințe în nici un caz să nu fie exclusă Germania occidentală a cărei putere și importanță nu fac decît să crească..." In ceea ce privește Franța, ea „va fi informată prin ambasadorii săi" asupra celor discutate.

Proprietarul revistei „Life" încearcă să-l scoată basma curată pe Dulles

WASHINGTON 25 (Agerpres). — Furtuna stîrnită în S.U.A. de interviul acordat de secretarul de stat Dulles revistei „Life" este departe de a se fi potolit. Liderii partidului democrat se arată deosebit de violenți în atacurile lor împotriva lui Dulles. La baza acestor atacuri se află însă o doză mare de oportunism electoral căci în fond democrații împart împreună cu republicanii răspunderea pentru politica „de pe poziții de forță".

Departamentul de stat a anunțat că a primit din partea lui Luce, proprietarul revistei „Life", o „declarație de regret" în care afirmă că revista poartă răspunderea atît pentru „fondul cît și pentru frazeologia" articolului impricinat. In legătură cu aceasta, Paul Butler, președintele Comitetului național al partidului democrat, a declarat că încercarea lui Luce de a-l scoate basma curată pe secretarul de stat este „o retractare penibilă" și nu constituie decît „o manevră care nu va convinge pe nimeni, dat fiind că însuși dl. Dulles și-a asumat răspunderea pentru părerile expuse în Life".

Articolul din „Life", a spus Butler, constituie un efort de „glorificare a secretarului de stat... dar se pare acum că atît redactorii de la „Life" cît și însuși dl. Dulles au suferit unul din cele mai grele eșecuri suferite vreodată de guvernul republican".

Luce, proprietarul revistei „Life", este soțul lui Claire Booth Luce, ambasadoarea S.U.A. în Italia și are strînse legături cu Departamentul de stat.

Dulles amenință că S.U.A. se va amesteca în treburile țărilor Orientului Mijlociu

WASHINGTON 25 (Agerpres). — TASS transmite: In cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la 24 ianuarie la Departamentul de stat, secretarul de stat Dulles a răspuns la întrebările corespondenților în legătură cu politica externă a S.U.A.

Au atras atenția celor prezenți declarațiile lui Dulles cu privire la așa-zisele „acțiuni comune" în Orientul Mijlociu ale țărilor care au semnat declarația tripartită din 1950, (adică Statele Unite, Anglia și Franța).

Dulles a declarat că în cazul unei „agresiuni" în această regiune, țările participante la declarație vor lua măsurile „cuvenite", fără a se lua vreo hotărîre în cadrul O.N.U. In felul acesta secretarul de stat a amenințat cu perspectiva amestecului S.U.A. în treburile țărilor Orientului Mijlociu sub pretextul „apariției primejdiei de război", pentru a rezolva problemele internaționale litigioase în această regiune fără participarea a înseși țărilor din Orientul Mijlociu.

Lui Dulles i s-au pus întrebări în legătură cu răspunsurile lui N. A. Bulganin la întrebările unui redactor al revistei „Vision", întrucît pînă în prezent guvernul S.U.A. n-a făcut nici un comentariu oficial în această privință.

Este semnificativ că în această problemă Dulles a reamintit de „doctrina de la Caracas", îndreptată împotriva „comunismului internațional" și semnată de țările americane. Prezentînd hotărîrea Uniunii Sovietice de a stabili relații diplomatice cu țările Americii Latine și de a dezvolta cu ele legături economice și culturale drept o „penetrație comunistă" în America Latină, Dulles a căutat în fond să intimideze țările Americii Latine care doresc normalizarea relațiilor cu Uniunea Sovietică cu aplicarea de sancțiuni.

Referindu-se la declarația Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Chineze din 18 ianuarie cu privire la tratativele chino-americane de la Geneva, Dulles a încercat să respingă acuzațiile ce se aduc Statelor Unite că tergiversează tratativele. Mai mult, el a căutat să acuze partea chineză de această acțiune.

DOCUMENTAR

EGIPTUL

Poporul egiptean înscrie în momentul de față noi și glorioase pagini în lunga istorie a țării sale. Tot mai numeroase sînt veștile despre eforturile depuse de masele largi din Egipt pentru a asigura renașterea patriei, deplina ei independență, pentru realizarea unei politici de coexistență pașnică activă. Aceste năzuințe au o mare importanță pentru asigurarea păcii în Orientul Apropiat și Mijlociu, cît și în întreaga lume.

Rolul deosebit jucat de Egipt în politica internațională decurge pe de o parte din faptul că această țară este punctul de întîlnire a liniilor de comunicație ce unesc trei continente: Asia, Africa și Europa, iar pe de altă parte, din aceea că Egiptul este cel mai puternic stat dintre țările arabe.

Suprafața Egiptului este de 1 000.000 km. pătrați, capitala țării este Cairo, iar principalul său port Alexandria. Subsolul Egiptului este bogat în zăcăminte minerale. Pe țărmul mării Roșii și al peninsulei Sinai, există țiței, în regiunea Asner — minereu de fier, pe țărmul mării Roșii și în pustiul Libia se află fosfați de calitate superioară. Au fost, de asemenea, descoperite zăcăminte de sare, sodă, volfram, molibden, minereu de mangan etc.

Egiptul este o țară cu 22 milioane de locuitori, iar egiptenii reprezintă o parte a națiunii arabe. 97 la sută din întreaga populație este concentrată în delta fluviului Nil și în oaza Faium, care reprezintă 4 la sută din teritoriul țării. Populația rurală a țării (felahii) trece de 15 000.000 de oameni.

Din punct de vedere economic, Egiptul este o țară agrară. In condițiile climatului uscat și cald din Egipt, un rol principal îl are pentru agricultură sistemul de irigație, care folosește apele Nilului. Principala bogăție a țării o formează bumbacul, care ocupă o treime din suprafețele cultivate. Bumbacul produce aproape jumătate din venitul global al agriculturii și reprezintă principalul articol de export al țării. 90 la sută din recolta de bumbac este exportată. Principalele plante cerealiere cultivate sînt grîul, porumbul, orezul, ovăzul. Creșterea animalelor este slab dezvoltată.

In Egipt, se pot vedea dureroasele urmări ale unei îndelungate subjugări colonialiste. Industria grea este inexistentă. Industria egipteană se bazează mai ales pe întreprinderile pentru prelucrarea produselor agricole. Intreprinderile textile și alte întreprinderi existente sînt în mare parte ateliere meșteșugărești, care întrebuințează metode primitive. Pînă în ultimul timp, în industria de prelucrare a bumbacului, în industria zahărului, în aceea de extragere a țițeiului și prelucrare a acestuia domnea exclusiv capitalul străin, mai ales cel englez. Actualmente, capitalul englez mai posedă încă o poziție puternică în anumite ramuri ale industriei egiptene, însă e concurat tot mai mult de capitalul american.

Egiptul este o țară cu una din cele mai vechi civilizații. Pe pămîntul său, se înalță renumitele și străvechile piramide — monumente nepieritoare ale măreției culturii antice a talentatului și harnicului popor egiptean.

La începutul secolului al XVI-lea, Turcia a cucerit Egiptul, iar în secolul al XIX-lea, țara a fost ocupată de englezi. Dar în tot decursul acestui timp, poporul egiptean a dus o luptă plină de sacrificii pentru recîștigarea libertății și independenței. Colonialiștii au înăbușit în sînge numeroasele răscoale care au avut loc. Colonialiștii au trebuit, pînă la urmă, să facă concesii, să manevreze să schimbe forma dominației lor în Egipt. Astfel, în 1936, a fost încheiat la Londra tratatul inegal anglo-egiptean, care, deși recunoștea în vorbe independența Egiptului, prevedea menținerea trupelor engleze pe teritoriul său. Poporul egiptean a continuat însă neobosit lupta pentru a lichida acest tratat colonial. In iulie 1954, tratatul inegal a fost înlocuit cu actualul tratat anglo-egiptean privitor la baza militară engleză din zona canalului de Suez. Acest acord prevede retragerea trupelor engleze de pe teritoriul Egiptului în decurs de 20 de luni.

Pînă în iulie 1952, exista în Egipt o monarhie constituțională. Ca urmare a loviturii de stat înfăptuită de către ofițerii tineri ai armatei, regele corupt Faruk a fost detronat, iar după cîtva timp, Egiptul s-a proclamat republică. Succesul acțiunii ofițerilor a fost asigurat de faptul că ea corespundea stării de spirit a maselor populare, care luptau pentru înlăturarea urmărilor grele ale asupririi coloniale, pentru lichidarea monarhiei și rămășițelor feudale care sprijineau pe colonialiști.

Printre măsurile efectuate de guvernul republican trebuie remarcată legea reformei agrare. Această lege a limitat proprietatea funciară și arendele. In momentul de față, se împarte țăranilor surplusul de pămînturi ale marilor moșieri și proprietățile confiscate familiei regale. Cu toate că reforma agrară nu este atotcuprinzătoare și cu toate că țăranii plătesc scump pămîntul căpătat, a fost dată totuși o lovitură serioasă puterii economice și politice a latifundiarilor. In afară de aceasta, țărănimea a obținut ca guvernul să elaboreze un program pentru ridicarea agriculturii. In acest scop, a fost proiectată construcția lui Sad-al-Ali — „Digul înalt" nu departe de vestitul dig „Asnav" pe Nil. Cînd acest dig, a cărei construcție necesita 10 ani, va fi terminat, 2 milioane de acri de pămînt vor fi transformate în pămînturi roditoare. Sînt, de asemenea, în curs de desfășurare lucrări pentru ridicarea întregii producției agricole. Totodată, se fac mari pași pe calea industrializării țării, căci în Egipt este tot mai răspîndită convingerea că numai prin construirea unei baze industriale proprii vor fi create condițiile necesare pentru o dezvoltare economică independentă. In acest scop, a și fost înființat ministerul pentru problemele industriale.

In ultimul timp, s-a îmbunătățit balanța comerțului exterior al Egiptului, care pînă în anul 1952 a fost mereu în deficit. In tendința de eliberare economică a țării de sub controlul străin, guvernul caută noi piețe pentru desfacerea mărfurilor egiptene. In această direcție, acordurile comerciale semnate cu țările lagărului socialist capătă o importanță deosebită. Acordul semnat recent între Egipt și R. P. Chineză prevede livrarea de către R. P. Chineză a 60.000 tone de laminate, în schimbul unei cantități de bumbac egiptean în valoare de 10.000.000 lire. In cadrul acordului sovieto-egiptean încheiat anul trecut, U.R.S.S. va livra Egiptului tractoare, mașini agricole, utilaj industrial, autovehicole, medicamente și petrol, în schimbul bumbacului, orezului și altor produse. Totodată, această țară a încheiat cu Polonia, Cehoslovacia și R. D. Germană contracte în valoare de 10.000.000 lire pentru livrare de material feroviar necesar renovării rețelei de căi ferate egiptene. Recent, și țara noastră a semnat un contract comercial cu Egiptul.

Cît de avantajoase sînt aceste contracte pentru dezvoltarea liberă a economiei egiptene o arată faptul că petrolul romînesc și sovietic este cu 16 la sută mai ieftin decît cel oferit de companiile petrolifere anglo-americane.

Dar țările libere oferă Egiptului ajutor și sub altă formă. In Egipt sînt trimiși experți cehoslovaci pentru a sprijini înfăptuirea proiectelor de dezvoltare a economiei țării. La rîndul lor, un număr mare de specialiști egipteni vor întreprinde călătorii de studii în țările lagărului socialist pentru a învăța metodele de împădurire rapidă a pămînturilor secetoase.

Relațiile economice stabilite de lumea socialistă cu Egiptul au la bază principiul avantajelor reciproce și al egalității depline. Ele constituie un sprijin pentru lupta hotărîtă dusă de poporul egiptean cu scopul de a se elibera de rămășițele sistemului colonial.

Poporul egiptean se manifestă consecvent în apărarea păcii. Glasul reprezentanților poporului egiptean a răsunat la multe conferințe și congrese ale partizanilor păcii. O importanță deosebită a avut participarea Egiptului la conferința de la Bandung a țărilor Asiei și Africii. Luînd cuvîntul la această conferință, Gamal-Abdel-Nasser, prim-ministrul Egiptului, a arătat necesitatea de a se soluționa pozitiv problema dezarmării și aceea a interzicerii armelor termo-nucleare. El s-a pronunțat hotărît pentru renunțarea la „jocul politicii de forță", pentru a se pune capăt tensiunii internaționale.

Cercurile largi ale opiniei publice egiptene urmăresc cu cea mai mare vigilență uneltirile forțelor agresive coloniale care tind să atragă Egiptul și celelalte țări arabe în diferite blocuri și grupări agresive, pentru a le subjuga din nou și a transforma popoarele lor în carne de tun. De aceea, poporul egiptean a susținut puternic refuzul guvernului său de a adera la pactul agresiv turco-pakistanez, cît și la pactul de la Bagdad. Această atitudine consecventă anti-colonialistă și de apărare a păcii a cîștigat de partea Egiptului simpatia profundă a lumii arabe, simpatie care a crescut și mai mult atunci cînd guvernul egiptean s-a oferit să acorde, împreună cu guvernul Arabiei Saudite și guvernul Siriei, un ajutor economic Iordaniei pentru a o elibera de șantajul economic exercitat asupra acesteia de Anglia.

Opinia publică din toate țările arabe consideră, de asemenea ca o contribuție prețioasă adusă cauzei colaborării internaționale și a păcii vizitele pe care le va face în primăvară premierul egiptean în Uniunea Sovietică, Cehoslovacia, Ungaria și țara noastră.

Neliniștiți că poporul egiptean face pași siguri pe calea asigurării renașterii patriei, imperialiștii încearcă prin tot felul de manevre să-i pricinuiască tot felul de greutăți. Incidentele repetate de la frontiera egipteano-israeliteană fac tocmai parte din aceste manevre. Ele urmăresc să silească Egiptul să se alăture blocurilor militare imperialiste de frica unei agresiuni din partea Israelului. Și că despre aceasta este vorba, o dovedește faptul că atunci cînd Egiptul a solicitat Angliei, S.U.A. și Franței armamente spre a-și întări capacitatea de apărare a țării, în vederea respingerii unei eventuale agresiuni, puterile occidentale au refuzat să satisfacă cererea Egiptului, dacă acesta nu acceptă anumite condiții.

In Egipt maselor populare li s-au alăturat și o serie de cercuri burgheze care înțeleg importanța apărării intereselor naționale. Aceste cercuri burgheze își dau tot mai bine seama că guvernul are nevoie să se sprijine pe masele largi populare ale țării ca să poată rezista cu succes presiunii imperialiștilor.

Noua constituție egipteană, care va intra în vigoare în luna iulie a acestui an, oglindește această stare de spirit. Constituția prevede, printre altele, egalitatea tuturor cetățenilor în fața legilor, drepturi și obligații egale pentru toți. Ea proclamă libertatea opiniilor, libertatea presei și publicațiilor, dreptul creării de asociații și uniuni. Aplicarea noii constituții în litera și spiritul ei va permite statului egiptean să meargă cu pași mari înainte. De asemenea, situația internațională este favorabilă eliberării Egiptului de orice presiune colonialistă. Intre Răsărit și Apus, există un lanț de țări neutre. La Bandung, popoarele Asiei și Africii au făcut cunoscută cu glas tare hotărîrea lor de a se elibera de sub jugul imperialist. Sistemul colonialist e în pragul prăbușirii. In lupta sa pentru apărarea independenței sale naționale și a păcii, Egiptul are prieteni mulți și puternici.

ET. CONSTANT

Timpul probabil pentru zilele de 28, 29 și 30 ianuarie

Vremea continuă să se răcească în toată țara. Cerul va fi schimbător, mai mult acoperit în sud-estul țării și va continua să ningă. Vîntul va sufla dinspre nord-est, cu intensificări în Moldova, Dobrogea și Bărăgan. Temperatura în scădere mai accentuată în nord-vestul țării, unde minimele vor fi cuprinse noaptea între minus 10 și minus 13 grade, iar în restul țării, între minus 2 și minus 8 grade.

Temperaturile maxime din cursul zilei vor fi cuprinse între minus 5 și plus 3 grade. Noaptea, solul va îngheța mai mult în nordul Transilvaniei. Datorită stratului de zăpadă, care va continua să cadă și care va acoperi solul, vegetația nu va avea de suferit.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20.
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T.